

Официален вестник

на Европейския съюз

C 232



Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
6 август 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
------------	------------	----------

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2011/C 232/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 226, 30.7.2011 г.	1
Общ съд		
2011/C 232/02	Състав по жалбите	2
2011/C 232/03	Критерии за разпределяне на делата между съставите	2
2011/C 232/04	Определяне на съдията, който ще замества председателя в качеството на съдия по обезпечителното производство	3

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2011/C 232/05	Дело C-484/07: Решение на Съда (първи състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Rechtbank 's-Gravenhage — Нидерландия) — Fatma Pehlivan/Staatssecretaris van Justitie (Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Събиране на семейството — Член 7, първа алинея, първо тире от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране — Дете на турски работник, живяло съвместно с него в продължение на над три години, но сключило брак преди изтичането на тригодишния срок, предвиден в споменатата разпоредба — Национално право, съгласно което на това основание разрешението за пребиваване на заинтересуваното лице се оспорва)	4
2011/C 232/06	Дело C-196/09: Решение на Съда (голям състав) от 14 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Съвета по жалбите на Европейските училища) — Paul Miles и др./Европейски училища (Преюдициално запитване — Понятие за „юрисдикция в държава членка“ по смисъла на член 267 ДФЕС — Съвет по жалбите на Европейските училища — Система на заплащане за учителите, разпределени в Европейските училища — Липса на адаптиране на заплатите след обезценяването на британската лира — Съвместимост с членове 18 ДФЕС и 45 ДФЕС)	4
2011/C 232/07	Дело C-346/09: Решение на Съда (втори състав) от 22 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te 's-Gravenhage — Нидерландия) — Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV и др. (Земеделие — Ветеринарно-санитарни изисквания — Директива 90/425/ЕИО — Временна национална правна уредба за борба срещу разпространението на спонгиформната енцефалопатия по говедата чрез забрана на производството и пускането в продажба на преработени животински протеини за хранене на стопански животни — Прилагане на тази правна уредба преди влизане в сила на предвиждащото такава забрана Решение 2000/766/ЕО — Прилагане на тази правна уредба по отношение на два продукта, които могат да бъдат изключени от забраната, предвидена в посоченото решение — Съвместимост с Директива 90/425/ЕИО, Решение 94/381/ЕО и Решение 2000/766/ЕО)	5
2011/C 232/08	Дело C-360/09: Решение на Съда (голям състав) от 14 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Bonn — Германия) — Pfeiderer AG/Bundeskartellamt (Конкуренция — Административно производство — Документи и сведения, предоставени в рамките на национална програма за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер — Евентуални вредоносни последици от достъпа на трети лица до такива документи за ефективността и доброто осъществяване на сътрудничеството между органите, участващи в Европейската мрежа по конкуренция)	5
2011/C 232/09	Дело C-399/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení (Свободно движение на работници — Социална сигурност — Конвенция в областта на социалната сигурност, сключена между две държави членки преди тяхното присъединяване към Европейския съюз — Държава членка, компетентна да направи оценка на завършените осигурителни периоди — Пенсия за старост — Допълнително обезщетение, отпуснато единствено на гражданите на държава членка, пребиваващи в нея)	6

2011/C 232/10	Дело C-462/09: Решение на Съда (трети състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananjan van der Lee (Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Изключение за копиране за лично ползване — Член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 — Справедливо обезщетение — Длъжник във връзка с таксата, с която се финансира това обезщетение — Дистанционна продажба между две лица, установени в различни държави членки) 7	7
2011/C 232/11	Дело C-536/09: Решение на Съда (седми състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Upravno sodišče Republike Slovenije — Република Словения) — Marija Omejc/Република Словения (Обща селскостопанска политика — Схеми за подпомагане от Общността — Интегрирана система за администриране и контрол — Регламент (ЕО) № 796/2004 — Възпрепятстване на проверките на място — Понятие — Земеделски производител, който не живее в стопанството — Представител на земеделския производител — Понятие) 7	7
2011/C 232/12	Дело C-10/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитали — Възможност за приспадане на даренията, направени в полза на научноизследователски и образователни организации — Ограничаване на възможността за приспадане до даренията в полза на местни организации) 8	8
2011/C 232/13	Дело C-152/10: Решение на Съда (седми състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Højesteret — Дания) — Unomedical A/S/Skatteministeriet (Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Пластмасови дренажни торби, предназначени само за диализатори (изкуствени бъбреци) — Пластмасови дренажни уринаторни торби, предназначени само за катетри — Позиции 9018 и 3926 — Понятие „части“ и „принадлежности“ — Други пластмасови изделия) 8	8
2011/C 232/14	Дело C-212/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Република Полша) — Logstor ROR Polska Sp z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (Данъчни въпроси — Данък върху вноските в капитала — Директива 69/335/ЕИО — Косвени данъци върху набирането на капитал — Облагане на заем, отпуснат на капиталово дружество от лице, което има право на процентно участие в печалбата на дружеството — Право на държава членка да въведе отново данък, който е бил отменен към датата на присъединяването ѝ към Европейския съюз) 9	9
2011/C 232/15	Дело C-317/10 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. — Union Investment Privatfonds GmbH/UniCredito Italiano SpA, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словни марки „UNIWEB“ и „UniCredit Wealth Management“ — Възражение на притежателя на националните словни марки „UNIFONDS“ и „UNIRAK“, както и на националната фигуративна марка „UNIZINS“ — Преценка на вероятността от объркване — Възможност за свързване — Поредица или семейство от марки) 9	9
2011/C 232/16	Дело C-32/10: Определение на Съда (пети състав) от 11 май 2011 г. (преюдициално запитване от Върховен касационен съд (България) — България) — Тони Георгиев Семерджиев/ЕТ „Дел-Пи-Красимира Манчева“ (Член 92, параграф 1 от Процедурния правилник — Директива 90/314/ЕИО — Пакетни туристически пътувания, пакетни туристически ваканции и пакетни туристически обиколки — Обстоятелства, предлагащи присъединяването на Република България към Европейския съюз — Явна липса на компетентност на Съда да отговори на преюдициалните въпроси) 10	10

2011/C 232/17	Съединени дела C-267/10 и C-268/10: Определение на Съда (пети състав) от 23 май 2011 г. (преюдициални запитвания от Tribunal de première instance de Namur — Белгия) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)/État belge — SPF Finances (Член 6, параграф 1, ДЕС — Член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Държане и продажба на промишлено обработен тютюн за пушене — Национални разпоредби, с които се разрешава облагането с акциз на тютюневите изделия — Явна липса на компетентност на Съда) 10	10
2011/C 232/18	Дело C-460/10 P: Определение на Съда от 14 април 2011 г. — Luigi Marcuccio/Съд на Европейския съюз (Обжалване — Извъндоговорна отговорност — Представителство на жалбоподателя — Неупълномощен адвокат — Връчване на жалба — Искане за обезщетение за вреди и загуби — Съд на Европейския съюз — Отхвърляне — Жалба за отмяна — Твърдяна вреда — Иск за обезщетение — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба) 11	11
2011/C 232/19	Дело C-613/10: Определение на Съда (седми състав) от 15 април 2011 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Parma — Италия) — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma (Преюдициално запитване — Явна недопустимост) 11	11
2011/C 232/20	Дело C-180/11: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 18 април 2011 г. — Bericap Záródástechnikai Bt./Plastinnova 2000 11	11
2011/C 232/21	Дело C-204/11 P: Жалба, подадена на 27 април 2011 г. от Fédération Internationale de Football Association (FIFA) срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 17 февруари 2011 г. по дело T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Европейска комисия 12	12
2011/C 232/22	Дело C-205/11 P: Жалба, подадена на 27 април 2011 г. от Fédération Internationale de Football Association (FIFA) срещу решение на Общия съд (седми състав) от 17 февруари 2011 г. по дело T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Европейска комисия 13	13
2011/C 232/23	Дело C-218/11: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Ítéltábla (Унгария) на 11 май 2011 г. — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukövízig), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe/Közbbszerzések Tanácsa Közbbszerzési Döntőbizottság 14	14
2011/C 232/24	Дело C-219/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 11 май 2011 г. — BrainProducts GmbH/BioSemi V.O.F. и др. 15	15
2011/C 232/25	Дело C-221/11: Преюдициално запитване, отправено от Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Германия) на 11 май 2011 г. — Leyla Ecem Demirkan/Федерална република Германия 15	15
2011/C 232/26	Дело C-234/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 16 май 2011 година — „ТЕЦ Хасково“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите 15	15

2011/C 232/27	Дело C-241/11: Иск, предявен на 19 май 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република 16	16
2011/C 232/28	Дело C-249/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 19 май 2011 година — Христо Бянков/Главен секретар на Министерство на вътрешните работи 17	17
2011/C 232/29	Дело C-254/11: Преюдициално запитване, отправено от Legfelsőbb Bírósága (Унгария) на 25 май 2011 г. — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi 17	17
2011/C 232/30	Дело C-262/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 26 май 2011 година — „Кремиковци“ АД/Министър на икономиката, енергетиката и туризма и заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма 18	18
2011/C 232/31	Дело C-269/11: Иск, предявен на 31 май 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република 19	19
2011/C 232/32	Дело C-271/11: Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет, Гърция) на 31 май 2011 г. — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) и др./Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon ... 19	19
2011/C 232/33	Дело C-293/11: Иск, предявен на 9 юни 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция 21	21
2011/C 232/34	Дело C-295/11: Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Италианска република/Съвет на Европейския съюз 21	21
2011/C 232/35	Дело C-298/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 юни 2011 година — „Добруджанска петролна компания“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите 22	22
2011/C 232/36	Дело C-547/09: Определение на председателя на Съда от 20 май 2011 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck — Австрия) — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab 23	23
2011/C 232/37	Дело C-341/10: Определение на председателя на Съда от 17 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша 23	23
2011/C 232/38	Дело C-437/10: Определение на председателя на Съда от 20 май 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Португалия) — Manuel Afonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA 23	23
2011/C 232/39	Съединени дела C-622/10 и C-623/10: Определение на председателя на Съда от 7 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Namur, Белгия) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10)/État belge — SFP Finances 23	23

2011/C 232/40	Дело C-110/11: Определение на председателя на Съда от 17 май 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Minister van Financiën/G. in 't Veld	23
---------------	--	----

Общ съд

2011/C 232/41	Дело T-471/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — Oetker Nahrungsmittel/CXBP — Bonfait (Buonfatti) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Buonfatti“ — По-ранна словна марка на Бенелюкс „Bonfait“ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	24
2011/C 232/42	Дело T-475/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	24
2011/C 232/43	Дело T-476/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	25
2011/C 232/44	Дело T-477/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	25
2011/C 232/45	Дело T-478/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2011/C 232/46	Дело T-479/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER Garden“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26

2011/C 232/47	Дело T-480/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICOCENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICOCENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	27
2011/C 232/48	Дело T-481/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „maxi BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	27
2011/C 232/49	Дело T-482/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER Città“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	28
2011/C 232/50	Дело T-483/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXBP — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Affiliato BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	28
2011/C 232/51	Дело T-487/09: Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ReValue Immobilienberatung/CXBP (ReValue) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „ReValue“ — Частичен отказ за регистрация — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29
2011/C 232/52	Дело T-207/07 R: Определение на председателя на Общия съд от 10 юни 2011 г. — Eurallumina/Комисия (Обезпечително производство — Държавни помощи — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	29
2011/C 232/53	Дело T-259/10: Определение на Общия съд от 15 юни 2011 г. — Ах/Съвет (Жалба за отмяна — Финансова помощ от страна на Съюза за държава членка, която изпитва сериозни икономически или финансови затруднения — Регламент, установяващ условията и процедурата по предоставяне на финансова помощ от страна на Съюза — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	29
2011/C 232/54	Дело T-199/11 P: Жалба, подадена на 30 март 2011 г. от Guido Strack срещу решението, постановено на 20 януари 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-132/07, Strack/Комисия	30

2011/C 232/55	Дело T-251/11: Жалба, подадена на 18 май 2011 г. — Република Австрия/Европейска комисия	30
2011/C 232/56	Дело T-268/11 P: Жалба, подадена на 26 май 2011 г. от Европейската комисия срещу решението на Съда на публичната служба, постановено на 15 март 2011 г. по дело Strack/Комисия, F-120/07	31
2011/C 232/57	Дело T-274/11 P: Жалба, подадена на 25 май 2011 г. от VE (*) срещу Решение от 15 март 2011 г. на Съда на публичната служба по дело VE (*)/Комисия, F-28/10	32
2011/C 232/58	Дело T-275/11: Жалба, подадена на 27 май 2011 г. — TF1/Комисия	32
2011/C 232/59	Дело T-276/11: Жалба, подадена на 31 май 2011 г. — Carlotti/Парламент	33
2011/C 232/60	Дело T-279/11: Жалба, подадена на 30 май 2011 г. — T&L Sugars и Sidul Açúcares/Комисия	33
2011/C 232/61	Дело T-284/11: Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/CXВП — MIP Metro (METROINVEST)	35
2011/C 232/62	Дело T-286/11 P: Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 16 март 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-21/10, Marcuccio/Комисия	35
2011/C 232/63	Дело T-291/11: Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Portovesme/Комисия	36
2011/C 232/64	Дело T-299/11: Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. — European Dynamics Luxembourg и др./CXВП	37
2011/C 232/65	Дело T-305/11: Жалба, подадена на 8 юни 2011 г. — Italmobiliare/Комисия	38

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2011/C 232/66	Дело F-50/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 12 май 2011 г. — Missir Mamachi di Lusignano/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Иск за обезщетение — Правило за съответствие между искане, административна жалба и иск за обезщетение — Състезателност на производството — Използване пред съд на поверителен документ, класифициран „Restreint UE“ — Извъндоговорна отговорност на институциите — Виновна отговорност — Причинно-следствена връзка — Множество причини за настъпване на вредата — Действие на трето лице — Невиновна отговорност — Задължение за съдействие — Задължение за институцията да осигури охрана на персонала си — Убийство на длъжностно лице и съпругата му от трето лице — Загуба на възможност за оцеляване)	39
---------------	--	----

2011/C 232/67	Дело F-84/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 7 юни 2011 г. — Lague и Seigneur/ЕЦБ (Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Възнаграждение — Обща корекция на заплатите — Неспазване на метода за изчисление) 39	39
2011/C 232/68	Дело F-22/10: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 май 2011 г. — Bombín Bombín/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Отпуск по лични причини — Годишен отпуск — Пренасяне на отпуск — Длъжностно лице, прекратило упражняването на своите функции — Финансова компенсация) 39	39
2011/C 232/69	Дело F-49/10: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 28 юни 2011 г. — De Nicola/Европейска инвестиционна банка (Публична служба — Персонал на Европейската инвестиционна банка — Здравно осигуряване — Отказ за възстановяване на медицински разходи — Искане за определяне на независим лекар — Разумен срок) 40	40
2011/C 232/70	Дело F-55/10: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 28 юни 2011 г. — AS/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Обявление за свободна длъжност — Отхвърляне на кандидатура — Правен интерес — Длъжностно лице с призната инвалидност — Неделимост на решението за отхвърляне на кандидатура и на решението за назначаване — Липса — Разграничение между длъжностни лица от една и съща функционална група, с една и съща степен и с различно кариерно развитие — Съответствие между степента и длъжността) 40	40
2011/C 232/71	Дело F-64/10: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 7 юни 2011 г. — Mantzouratos/Европейски парламент (Публична служба — Длъжности лица — Повишаване — Процедура за повишаване за 2009 г. — Решение за неповишаване — Допустимост на възражение за незаконосъобразност — Съпоставяне на заслугите — Явна грешка в преценката) 40	40
2011/C 232/72	Дело F-66/10: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 12 май 2011 г. — AQ/Комисия (Публична служба — Длъжности лица — Агестационен доклад — Процедура за оценяване за 2009 г. — Степен на оценителя, която е по-ниска от тази на титуляра на поста — Оценка на ефикасността за част от референтния период — Неопределяне на цели за титуляра на поста) 41	41
2011/C 232/73	Дело F-128/10: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 28 юни 2011 г. — Moga Carrasco и др./Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Междуетностно прехвърляне в рамките на процедура за повишаване, в резултат на която длъжностното лице би било повишено в своята първоначална институция — Институция, компетентна да вземе решение относно повишаването на прехвърленото длъжностно лице) 41	41
2011/C 232/74	Дело F-74/07 RENV: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 май 2011 г. — Meierhofer/Комисия (Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Неуспех на кандидата на устния изпит — Задължение за мотивиране — Правила относно разискванията на конкурсната комисия) 41	41
2011/C 232/75	Дело F-33/10: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 22 юни 2011 г. — Lebedef/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Процедура за оценяване за 2005 г. — Доклад за кариерното развитие — Обща разпоредба за прилагането на член 43 от Правилника — Доклад, изготвен в резултат на решението по дело F-36/07 — Явна недопустимост) 42	42

2011/C 232/76	Дело F-88/10: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 30 юни 2011 г. — Van Asbroeck/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Решение за класиране в междинна степен — Искане за преразглеждане — Съществено ново обстоятелство — Липса — Явно недопустима жалба)	42
2011/C 232/77	Дело F-125/10: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 29 юни 2011 г. — Schuerewegen/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Мярка по отстраняване от работното място — Отнемане на служебната лична карта — Отнемане на правата за достъп до компютърната мрежа — Предварителна административна жалба — Подаване по електронен път — Действително узнаване от администрацията — Просрочие — Явна недопустимост)	42
2011/C 232/78	Дело F-90/10: Определение на Съда на публичната служба от 20 май 2011 г. — Florentiny/Парламент	43
2011/C 232/79	Дело F-93/10: Определение на Съда на публичната служба от 25 май 2011 г. — AL/Парламент	43
2011/C 232/80	Дело F-120/10: Определение на Съда на публичната служба от 27 април 2011 г. — AR/Комисия	43

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 232/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 219, 23.7.2011 г.

ОВ С 211, 16.7.2011 г.

ОВ С 204, 9.7.2011 г.

ОВ С 194, 2.7.2011 г.

ОВ С 186, 25.6.2011 г.

ОВ С 179, 18.6.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Състав по жалбите

(2011/С 232/02)

На 6 юли 2011 г. Общият съд реши, че за периода от 1 септември 2011 г. до 31 август 2013 г. съставът по жалбите ще се състои от председателя на Общия съд и, на ротационен принцип, от двама председатели на състави.

Съдиите, които ще заседават с председателя на състава по жалбите, за да се формира разширеният състав от петима съдии, са тримата съдии от първоначално сезирания съдебен състав и, на ротационен принцип, двама председатели на състави.

Критерии за разпределяне на делата между съставите

(2011/С 232/03)

На 6 юли 2011 г., в съответствие с член 12 от Процедурния правилник, Общият съд определи критериите за разпределяне на делата между съставите за периода от 1 септември 2011 г. до 31 август 2013 г., както следва:

1. Непосредствено след подаването на жалбата и без да се засяга последващото приложение на членове 14 и 51 от Процедурния правилник, делата по жалбите срещу решения на Съда на публичната служба се разпределят на състава по жалбите.
2. Непосредствено след подаването на исковата молба или жалбата и без да се засяга последващото приложение на членове 14 и 51 от Процедурния правилник, делата извън посочените в точка 1 се разпределят на съставите от трима съдии.

Делата, посочени в настоящата точка, се разпределят между съставите съобразно три отделни списъка за ротация, изготвени в зависимост от реда на вписване на делата в секретариата:

- за делата, отнасящи се до прилагане на правилата за конкуренция спрямо предприятията, на правилата относно предоставените от държавите помощи и на правилата относно мерките за търговска защита,
- за делата относно правата на интелектуална собственост, посочени в член 130, параграф 1 от Процедурния правилник,
- за всички останали дела.

В рамките на тези списъци за ротация двата състава, състоящи се от четирима съдии и заседаващи в състав от трима съдии, се вземат предвид два пъти при всяка трета ротация.

Председателят на Общия съд може да се отклони от тези списъци за ротация, за да отчете наличието на свързани дела или да осигури равномерно разпределение на работната натовареност.

**Определяне на съдията, който ще замества председателя в качеството на съдия по
обезпечителното производство**

(2011/C 232/04)

На 6 юли 2011 г., съгласно член 106 от Процедурния правилник, Общият съд реши да определи съдия Prek за заместник на председателя на Общия съд, в случай че последният отсъства или е възпрепятстван да изпълнява задълженията си на съдия по обезпечителното производство в периода от 1 септември 2011 г. до 31 август 2012 г.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Rechtbank 's-Gravenhage — Нидерландия) — Fatma Pehlivan/Staatssecretaris van Justitie

(Дело C-484/07) ⁽¹⁾

(Споразумение за асоцииране между ЕИО и Турция — Събиране на семейството — Член 7, първа алинея, първо тире от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране — Дете на турски работник, живяло съвместно с него в продължение на над три години, но сключило брак преди изтичането на тригодишния срок, предвиден в споменатата разпоредба — Национално право, съгласно което на това основание разрешението за пребиваване на заинтересуваното лице се оспорва)

(2011/C 232/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fatma Pehlivan

Отговорник: Staatssecretaris van Justitie

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond — Тълкуване на член 7, първа алинея, първо тире от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 г. относно развитието на асоциирането, прието от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция — Дете на турски работник, живяло съвместно с него в продължение на над три години, но сключило брак с турски гражданин в същия срок, без да уведоми компетентните органи за това

Диспозитив

Член 7, първа алинея, първо тире от Решение № 1/80 от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, прието от Съвета по асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, трябва да се тълкува в смисъл, че:

— тази разпоредба не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която членът на семейството, получил надлежно

разрешение да последва турски работник мигрант, който вече принадлежи към легалния пазар на труда в тази държава, губи правата, предвидени във връзка със събирането на семейството на основание на същата разпоредба, единствено поради това че след навършване на пълнолетие сключва брак, въпреки че в същото време продължава да живее с работника през първите три години от пребиваването си в приемащата държава членка,

— турски гражданин, който като жалбоподателята по главното производство попада под действието на споменатата разпоредба, може надлежно да претендира за право на пребиваване в приемащата държава членка на това основание, независимо че е сключил брак преди изтичането на тригодишния срок, предвиден в първа алинея, първо тире от нея, при положение че през целия срок действително е живял под един покрив с турския работник мигрант, чрез когото е допуснат на територията на тази държава членка с оглед събирането на семейството.

⁽¹⁾ ОВ C 8, 12.1.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 14 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Съвета по жалбите на Европейските училища) — Paul Miles и др./Европейски училища

(Дело C-196/09) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Понятие за „юрисдикция в държава членка“ по смисъла на член 267 ДФЕС — Съвет по жалбите на Европейските училища — Система на заплащане за учителите, разпределени в Европейските училища — Липса на адаптиране на заплатите след обезценяването на британската лира — Съвместимост с членове 18 ДФЕС и 45 ДФЕС)

(2011/C 232/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Съвет по жалбите на Европейските училища

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Paul Miles, Robert Watson Mac Donald

Отговорник: Европейски училища

Предмет

Преюдициално запитване — Съвет по жалбите на Европейските училища — Тълкуване на членове 12, 39 и 234 от Договора за ЕО — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО — Система на заплащане на учителите, разпределени в Европейските училища — Липса на адаптиране на заплатите след обезценяването на британската лира — Нарушаване на принципите на равно третиране и на свободното движение на работници

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз не е компетентен да отговори на преюдициално запитване, отправено от Съвета по жалбите на Европейските училища.

(¹) ОВ C 193, 15.8.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 юни 2011 г. (преюдициално запитване от *Gerechtshof te 's-Gravenhage* — Нидерландия) — *Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV* и др.

(Дело C-346/09) (¹)

(Земеделие — Ветеринарно-санитарни изисквания — Директива 90/425/ЕИО — Временна национална правна уредба за борба срещу разпространението на спонгиформната енцефалопатия по говедата чрез забрана на производството и пускането в продажба на преработени животински протеини за хранене на стопански животни — Прилагане на тази правна уредба преди влизане в сила на предвиждащото такава забрана Решение 2000/766/ЕО — Прилагане на тази правна уредба по отношение на два продукта, които могат да бъдат изключени от забраната, предвидена в посоченото решение — Съвместимост с Директива 90/425/ЕИО, Решение 94/381/ЕО и Решение 2000/766/ЕО)

(2011/C 232/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Staat der Nederlanden*

Отговорници: *Denkavit Nederland BV*, *Cehave Landbouwbelang Voeders BV*, *Arie Blok BV*, *Internationale Handelsmaatschappij „Demeter“ BV*

Предмет

Преюдициално запитване — *Gerechtshof te's-Gravenhage* — Тълкуване на Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 53), на Решение 94/381/ЕО на Комисията от 27 юни 1994 година относно някои предпазни мерки по отношение на спонги-

формната енцефалопатия по говедата и храненето с протеини, извлечени от бозайници (ОВ L 172, стр. 23), на Решение 2000/766/ЕО на Съвета от 4 декември 2000 година относно някои защитни мерки по отношение на трансмисивни спонгиформни енцефалопатии и хранене на животните с животински протеини (ОВ L 306, стр. 32) и на Решение 2001/9/ЕО на Комисията от 29 декември 2000 година относно контролните мерки, необходими за прилагането на Решение 2000/766 на Съвета относно някои защитни мерки по отношение на трансмисивни спонгиформни енцефалопатии и хранене на животните с животински протеини (ОВ L 2, 2001 г., стр. 32) — Национална правна уредба, която забранява производството и пускането в продажба на преработени животински протеини за хранене на стопански животни — Дата на влизане в сила и преходен период

Диспозитив

Правото на Съюза, и в частност Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар, както и Решение 94/381/ЕО на Комисията от 27 юни 1994 година относно някои предпазни мерки по отношение на спонгиформната енцефалопатия по говедата и храненето с протеини, извлечени от бозайници, и Решение 2000/766/ЕО на Съвета от 4 декември 2000 година относно някои защитни мерки по отношение на трансмисивни спонгиформни енцефалопатии и хранене на животните с животински протеини, допуска национална правна уредба, която с оглед предоставяне на защита от спонгиформната енцефалопатия по говедата налага временна забрана за производството и пускането в продажба на преработени животински протеини за хранене на стопански животни, доколкото положението в съответната държава членка разкрива неотложен характер, налагащ незабавно приемане на такива мерки поради наличието на сериозни основания за защита на общественото здраве или здравето на животните. Запитващата юрисдикция следва да провери дали последното условие е изпълнено и дали е спазен принципът на пропорционалност.

(¹) ОВ C 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 14 юни 2011 г. (преюдициално запитване от *Amtsgericht Bonn* — Германия) — *Pfleiderer AG/Bundeskartellamt*

(Дело C-360/09) (¹)

(Конкуренция — Административно производство — Документи и сведения, предоставени в рамките на национална програма за освобождаване от глоби или напояване на техния размер — Евентуални вредоносни последици от достъпа на трети лица до такива документи за ефективността и доброто осъществяване на сътрудничеството между органите, участващи в Европейската прежа по конкуренция)

(2011/C 232/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Bonn

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pfeiderer AG

Отговорник: Bundeskartellamt

Предмет

Преюдициално запитване — Amtsgericht Bonn — Тълкуване на разпоредбите на общностното картелно право, и в частност на членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), както и на член 10, втора алинея ЕО във връзка с член 3, параграф 1, буква ж) ЕО — Документи и сведения, предоставени от лицата, подали молби за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер пред органите по конкуренцията на държавите членки в приложение на национална програма за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер — Евентуални вредоносни последици от достъпа на трети лица до такива документи за ефективността и доброто осъществяване на сътрудничеството между органите, участващи в Европейската мрежа по конкуренция

Диспозитив

Разпоредбите на картелното право на Съюза, и в частност на Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат възможност лицето, което е претърпяло вреди поради нарушение на конкурентното право на Съюза и възнамерява да иска обезщетение за тези вреди, да получи достъп до отнасящите се до извършителя на нарушението документи от производството по освобождаване от глоби или намаляване на техния размер. Юрисдикциите на държавите членки обаче са компетентни въз основа на съответното национално право да определят условията, при които се разрешава или отказва този достъп, като претеглят защитените от правото на Съюза интереси.

(¹) ОВ C 297, 5.12.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení

(Дело C-399/09) (¹)

(Свободно движение на работници — Социална сигурност — Конвенция в областта на социалната сигурност, сключена между две държави членки преди тяхното присъединяване към Европейския съюз — Държава членка, компетентна да направи оценка на завършените осигурителни периоди — Пенсия за старост — Допълнително обезщетение, отпуснато единствено на гражданите на държава членка, пребиваващи в нея)

(2011/C 232/09)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marie Landtová

Отговорник: Česká správa sociálního zabezpečení

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud — Тълкуване на член 12 ЕО, на член 3, параграф 1, на член 7, параграф 2, буква в), член 10 и член 46, както и на точка 6 от част А от приложение III към Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — Пенсия за старост — Определяне на държавата членка, компетентна да направи оценка на завършените осигурителни периоди — Влияние на общностната правна уредба върху сключеното между две държави членки преди присъединяването им към Европейския съюз споразумение в областта на социалната сигурност

Диспозитив

1. Разпоредбите на точка 6 от част А от приложение III към Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 629/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г., във връзка с член 7, параграф 2, буква в) от него, допускат национална правна норма като разглежданата по главното производство, която предвижда плащането на допълнително обезщетение за старост, когато размерът на същото, отпуснат в приложение на член 20 от двустранното споразумение между Чешката република и Словашката република, сключено на 29 октомври 1992 г. на основание терките, предназначени да уредят положението след разделянето на 31 декември 1992 г. на Чехословашката федерална република, е по-нисък от този, който би бил получен, ако пенсията за осигурителен стаж беше изчислена в приложение на нормите на правото на Чешката република.
2. Разпоредбите на член 3, параграф 1 във връзка с член 10 от Регламент № 1408/71, изменен и актуализиран с Регламент № 118/1997, изменен с Регламент № 629/2006, не допускат национална норма като разглежданата по главното производство, която позволява плащането на допълнително обезщетение за старост единствено на чешките граждани, пребиваващи на територията на Чешката република, което от гледна точка на правото на Съюза не води непременно до лишаване от това допълнително обезщетение на лицата, отговарящи на тези две условия.

(¹) ОВ C 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Stichting de Thuis kopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Дело C-462/09) ⁽¹⁾

(Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Изключение за копиране за лично ползване — Член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 — Справедливо обезщетение — Длъжник във връзка с таксата, с която се финансира това обезщетение — Дистанционна продажба между две лица, установени в различни държави членки)

(2011/C 232/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting de Thuis kopie

Ответници: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 5, параграф 2, буква б) и на параграф 5 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Право на възпроизвеждане — Справедливо обезщетение — Дистанционна продажба между две лица, установени в две различни държави членки — Законодателство, което не позволява възстановяването на обезщетение

Диспозитив

1. Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, и по-специално член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че крайният потребител, който възпроизвежда за лично ползване защитено произведение, по принцип трябва да се счита за длъжник във връзка с предвиденото в посочения параграф 2, буква б) справедливо обезщетение. Държавите членки имат все пак възможност да въведат такса за копиране за лично ползване в тежест на лицата, които предоставят на разположение на такъв краен потребител оборудване, апаратура или носители за възпроизвеждане, след като тези лица могат да отразят размера на тази такса в платената от крайните потребители цена за стопанството предоставяне на разположение.
2. Директива 2001/29, и по-специално член 5, параграф 2, буква б) и параграф 5 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че държавата членка, въвела схема за събиране на такса за копирането за лично ползване в тежест на производителя или вносителя на носители за възпроизвеждане на

защитени произведения, на територията на която възникват причинените на авторите вреди от използването за лични нужди на техни произведения от страна на установени там купувачи, е задължена да гарантира ефективно получаване от тези автори на справедливо обезщетение, предназначено да ги обезщети за тези вреди. В това отношение само по себе си обстоятелството, че продавачът — търговец на оборудване, апаратура и носители за възпроизвеждане, е установен в държава членка, различна от тази, в която са установени купувачите, е без значение с оглед на това задължение за постигане на определен резултат. При невъзможност да се осигури събирането на справедливото обезщетение от купувачите националната юрисдикция следва да възприеме тълкуване на националното право, което позволява събирането на това обезщетение от длъжник, действащ в качеството на търговец.

⁽¹⁾ ОВ C 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Upravno sodišče Republike Slovenije — Република Словения) — Marija Omejc/Република Словения

(Дело C-536/09) ⁽¹⁾

(Обща селскостопанска политика — Схеми за подпомагане от Общността — Интегрирана система за администриране и контрол — Регламент (ЕО) № 796/2004 — Възпрепятстване на проверките на място — Понятие — Земеделски производител, който не живее в стопанството — Представител на земеделския производител — Понятие)

(2011/C 232/11)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Upravno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marija Omejc

Ответник: Република Словения

Предмет

Преюдициално запитване — Upravno sodišče Republike Slovenije — Тълкуване на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210) — Понятие за възпрепятстване на извършването на проверка на място — Понятие за представител на земеделския производител, в случаите когато земеделският производител не живее в стопанството

Диспозитив

1. Текстът „попреди на извършване на проверка на място“, който се съдържа в член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръгосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители, представлява самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува еднакво във всички държави членки в смисъл, че обхваща, освен утилителните действия, и всяко друго действие или бездействие, за което може да се приеме, че е резултат от непредпазливостта на земеделския производител или на негов представител, вследствие на което не е могла да бъде извършена цялостна проверка на място, когато посоченият земеделски производител или неговият представител не е взел всички необходими мерки, които разумно може да се изискват от него, за да гарантира цялостното извършване на проверката.
2. Отхвърлянето на основание член 23, параграф 2 от Регламент № 796/2004 на съответните молби за помощ не зависи от това дали земеделският производител или неговият представител е бил надлежно уведомен за частта от проверката на място, за която е необходимо неговото присъствие.
3. Посоченото в член 23, параграф 2 от Регламент № 796/2004 понятие „представител“ представлява самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува еднакво във всички държави членки в смисъл, че обхваща — при проверките на място — всяко пълнолетно дееспособно лице, което живее в земеделското стопанство и на което е поверена поне част от управлението на това стопанство, при условие че земеделският производител е изразил ясно волята си да бъде представляван от това лице и по този начин е поел отговорността за всички действия и бездействия на последното.
4. Член 23, параграф 2 от Регламент № 796/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че земеделски производител, който не живее в управляваното от него стопанство, не е длъжен да посочи представител, който по правило да е на разположение в земеделското стопанство по всяко време.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-10/10) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитал — Възможност за приспадане на даренията, направени в полза на научноизследователски и образователни организации — Ограничаване на възможността за приспадане до даренията в полза на местни организации)

(2011/C 232/12)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и W. Mölls)

Ответник: Република Австрия (представител: C. Pesendorfer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 56 ЕО и на член 40 от Споразумението от 2 май 1992 г. за Европейското икономическо пространство (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3, Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 3) — Национална правна уредба, съгласно която предвиденото при даренията в полза на публични научноизследователски и образователни организации данъчно предимство се предоставя само когато получателят на дарението е установен на територията на страната.

Диспозитив

1. Като е разрешила данъчно приспадане на даренията за научноизследователски и образователни организации само когато тези организации са установени в Австрия, Република Австрия е нарушила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г.
2. Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 63 от 13.3.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Højesteret — Дания) — Unomedical A/S/Skatteministeriet

(Дело C-152/10) ⁽¹⁾

(Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Пластмасови дренажни торби, предназначени само за диализатори (изкуствени бъбреци) — Пластмасови дренажни уринаторни торби, предназначени само за катетри — Позиции 9018 и 3926 — Понятие „части“ и „принадлежности“ — Други пластмасови изделия)

(2011/C 232/13)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Ищец: Unomedical A/S

Ответник: Skatteministeriet

Предмет

Преюдициално запитване — Højesteret — Тълкуване на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3) — Пластмасови дренажни торби, предназначени само за изкуствени бъбреци — Класиране в подпозиция 9018 90 30 или 3926 90 99 — Пластмасови дренажни торби, предназначени само за катетри — Класиране в подпозиция 9018 39 00 или 3926 90 99 — Понятие „части и принадлежности“

Диспозитив

Комбинираната номенклатура, фигурираща в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, в нейната редакция, приложена към спора по главното производство, трябва да се тълкува в смисъл, че дренажна торба за диализа, произведена от пластмасови материали, която е специално проектирана, за да се използва с диализатор (изкуствен бъбрек), и може да се използва само по този начин, трябва, между май 2001 г. и декември 2003 г., да се класира в подпозиция 3926 90 99 от тази номенклатура като „пластмаси и пластмасови изделия“ и че дренажна уринаторна торба, произведена от пластмасови материали, която е специално проектирана, за да се използва с катетър, и поради това може да се използва само по този начин, трябва за същия период да се класира в подпозиция 3926 90 99 от посочената номенклатура като „пластмаси и пластмасови изделия“.

(¹) ОВ С 148 от 5.6.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Република Полша) — Logstor ROR Polska Sp z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Дело C-212/10) (¹)

(Данъчни въпроси — Данък върху вноските в капитала — Директива 69/335/ЕИО — Косвени данъци върху набирането на капитал — Облагане на заем, отпуснат на капиталово дружество от лице, което има право на процентно участие в печалбата на дружеството — Право на държава членка да въведе отново данък, който е бил отменен към датата на присъединяването ѝ към Европейския съюз)

(2011/C 232/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Страни в главното производство

Жалбоподател: Logstor ROR Polska Sp z o.o.

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Предмет

Преюдициално запитване — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Тълкуване на член 4, параграф 2 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9), съответно изменена с Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 година (ОВ L 156, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 75) — Право на държава членка да въведе отново данък,

който е отменила от датата на присъединяването към Европейския съюз — Данък върху вноските в капитала — Облагане на заем, отпуснат на капиталово дружество от лице, което има право на процентно участие в печалбата на дружеството

Диспозитив

Член 4, параграф 2 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал, изменена с Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да въведе отново данък върху вноските в капитала, който се начислява върху отпуснатите на капиталово дружество заеми, ако заемодателят има право на участие в печалбата на това дружество, при положение че по-рано държавата членка е отменила този данък.

(¹) ОВ С 209 от 31.7.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юни 2011 г. — Union Investment Privatfonds GmbH/UniCredito Italiano SpA, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-317/10 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словни марки „UNIWEB“ и „UniCredit Wealth Management“ — Възражение на притежателя на националните словни марки „UNIFONDS“ и „UNIRAK“, както и на националната фигуративна марка „UNIZINS“ — Преценка на вероятността от объркване — Възможност за свързване — Поредица или семейство от марки)

(2011/C 232/15)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Union Investment Privatfonds GmbH (представители: J. Zindel и C. Schmid, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: UniCredito Italiano SpA (представител: G. Floridia, avvocato), Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: P. Bullock)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 27 април 2010 г. по дело UniCredito Italiano/CXBP — Union Investment Privatfonds (съединени дела T-303/06 и T-337/06), с което Общият съд отхвърля исканията на Union Investment Privatfonds GmbH по отношение на жалбите, насочени срещу две решения на втори апелативен състав на CXBP от 5 септември 2006 г. (съединени преписки R 196/2005-2 и R 211/2005-2) и от 25 септември 2006 г. (съединени преписки R 456/2005-2 и R 502/2005-2) относно производства по възражения между Union Investment Privatfonds GmbH и UniCredito Italiano SpA

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 27 април 2010 г. по дело UniCredito Italiano/CXВП — Union Investment Privatfonds (UNIWEB) (T-303/06 и T-337/06).
2. Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.
3. Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 146 от 11.9.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 11 май 2011 г. (преюдициално запитване от Върховен касационен съд (България) — България) — Тони Георгиев Семерджиев/ЕТ „Дел-Пи-Красимира Манчева“

(Дело C-32/10) (¹)

(Член 92, параграф 1 от Процедурния правилник — Директива 90/314/ЕИО — **Пакетни туристически пътувания, пакетни туристически ваканции и пакетни туристически обиколки — Обстоятелства, предхождащи присъединяването на Република България към Европейския съюз — Явна липса на компетентност на Съда да отговори на преюдициалните въпроси**)

(2011/C 232/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен касационен съд (България)

Страни в главното производство

Ищец: Тони Георгиев Семерджиев

Ответник: ЕТ „Дел-Пи-Красимира Манчева“

В присъствието на: ZAD Bulstrad VIG

Предмет

Преюдициално запитване — Върховен касационен съд — Тълкуване на член 2, точка 1, буква в), на член 4, параграф 1, буква б), точка iv) и на член 5, параграф 2, алинеи 3 и 4 от Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки (ОВ L 158, стр. 59, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 248) — Понятие за „други туристически услуги“, които не са свързани със задълженията на организатора за транспорт или за настаняване — Задължение за организатора за сключване на индивидуална застраховка за всеки един потребител и за предоставяне на оригиналната полица преди пътуването — Задължение за организатора за сключване на индивидуална застрахователна полица за покриване на разходите за съдействие, включително репатриране, в случай на злополука — Понятие за „загуби“, произтичащи за потребителя от неизпълнението или от неточното изпълнение на договора — Включване на неимуществените вреди

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да се произнесе по отправените от Върховен касационен съд (България) въпроси.

(¹) ОВ С 100 от 17.4.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 23 май 2011 г. (преюдициални запитвания от Tribunal de première instance de Namur — Белгия) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)/État belge — SPF Finances

(Съединени дела C-267/10 и C-268/10) (¹)

(Член 6, параграф 1, ДЕС — Член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз — **Държане и продажба на промишлено обработен тютюн за пушене — Национални разпоредби, с които се разрешава облагането с акциз на тютюневите изделия — Явна липса на компетентност на Съда**)

(2011/C 232/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Namur

Страни в главното производство

Жалбоподатели: André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)

Ответник: État belge — SPF Finances

В присъствието на: État belge — Service public fédéral Défense

Предмет

Преюдициални запитвания — Tribunal de première instance de Namur — Тълкуване на член 6, параграф 1, първа алинея ДЕС и на член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Съвместимост с целта за закрила на човешкото здраве на национална правна уредба, позволяваща производството, вноса, рекламата и продажбата на промишлено обработен тютюн за пушене, признат за много вреден — Валидност с оглед на посочените по-горе правни норми на национални разпоредби, с които се разрешава облагането с акциз на тютюневите изделия

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да отговори на въпросите, поставени от tribunal de première instance de Namur (Белгия) с актове от 24 март 2010 г.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Определение на Съда от 14 април 2011 г. — Luigi Marcuccio/Съд на Европейския съюз(Дело C-460/10 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Извъндоговорна отговорност — Представителство на жалбоподателя — Неупълномощен адвокат — Връчване на жалба — Искане за обезщетение за вреди и загуби — Съд на Европейския съюз — Отхвърляне — Жалба за отмяна — Твърдяна вреда — Иск за обезщетение — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2011/C 232/18)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Съд на Европейския съюз (представител: A.V. Placco)

Предмет

Жалба срещу Определение на Общия съд (шести състав) от 6 юли 2010 г. по дело Marcuccio/Комисия (T-401/09), с което Общият съд отхвърля, от една страна, искането за отмяна на решенията на Съда за отхвърляне на искането за обезщетение на вредата, произтичаща от твърдяната нередовност, допусната при връчването на г-н Luigi Marcuccio на жалбата по дело T-20/09 P, и от друга страна, искане за обезщетение за вреди и загуби

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Marcuccio да заплати съдебните разходи по обжалването.

⁽¹⁾ ОВ C 328, 4.12.2010 г.

Определение на Съда (седми състав) от 15 април 2011 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Parma — Италия) — Danilo Debiasi/ Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma(Дело C-613/10) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Явна недопустимост)

(2011/C 232/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Parma

Страни в главното производство

Жалбоподател: Danilo Debiasi

Ответник: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione tributaria provinciale di Parma — Тълкуване на член 13, буква А от Шеста директива

77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Приспадане на платения по получени доставки данък — Публични или частни здравни заведения, които осъществяват освободена от данък дейност — Национална правна уредба, която не допуска намаляване на данъка, дължим за покупката на използвани за освободените дейности стоки или услуги

Диспозитив

Отправеното с Решение от 7 юли 2010 г. от Commissione tributaria provinciale di Parma (Италия) преюдициално запитване е явно недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ C 80, 12.3.2011 г.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 18 април 2011 г. — Bericap Záródástechnikai Bt./Plastinnova 2000

(Дело C-180/11)

(2011/C 232/20)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bericap Záródástechnikai Bt.

Ответник: Plastinnova 2000 Kft.

Друга страна в производството: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (по-рано известна като Magyar Szabadalmi Hivatal)

Преюдициални въпроси

1. В съответствие ли са с правото на Европейския съюз мерките, процедурите и средствата за защита, които в рамките на производство за изменение на решение във връзка с искане за обявяване на недействителност на полезен модел се прилагат така, че националният съд не е обвързан от направените от страните искания или други изявления с правни последици и има правомощието служебно да разпреди да бъдат представени доказателствата, които счита за необходими?
2. В съответствие ли са с правото на Европейския съюз мерките, процедурите и средствата за защита, които в рамките на производство за изменение на решение във връзка с искане за обявяване на недействителност на полезен модел се прилагат така, че в своята преценка националният съд не е обвързан от административно решение, постановено по искане за обявяване на недействителност, нито от направените в това решение фактически констатации, поспециално от изтъкнатите в хода на административното производство основания за обявяване на недействителност, нито от направените изявления или твърдения или пък от представените в хода на това производство доказателства?

3. В съответствие ли са с правото на Европейския съюз мерките, процедурите и средствата за защита, които в рамките на производство за изменение на решение във връзка с ново искане за обявяване на недействителност на полезен модел се прилагат така, че от представените в рамките на новото искане доказателства — включително тези относно състоянието на техниката — националният съд изключва доказателствата, които вече са били представени по повод на предходно искане за обявяване на недействителност на полезния модел?

Жалба, подадена на 27 април 2011 г. от Fédération Internationale de Football Association (FIFA) срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 17 февруари 2011 г. по дело T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Европейска комисия

(Дело C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fédération internationale de football association (FIFA) (представители: A. Barav и D. Reymond, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Белгия, Федерална република Германия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да потвърди Решение на Общия съд от 17 февруари 2011 г. по дело T-385/07 в частта относно допустимостта,
- да отмени Решение на Общия съд от 17 февруари 2011 г. по дело T-385/07 в частта относно съществото на спора, доколкото с него се одобрява включването на срещите от световното първенство на FIFA (FIFA World Cup™), които „не са първостепенни“, в белгийския списък със събития „от голямо значение за обществото“ по смисъла на Директивата,
- да се произнесе окончателно по същество съгласно член 61 от Статута на Съда,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от FIFA във връзка с първоинстанционното производство и настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

1. **Грешка при прилагане на правото, нарушение на член 36 от Статута на Съда, нарушение на член 3а, параграф 2 от Директива 89/552/ЕИО⁽¹⁾, изменена с Директива 97/36/ЕО⁽²⁾, и на правото на Съюза, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС** (превишаване на пределите на съдебния контрол, противоречиви мотиви, въвеждане на непосочени в обжалваното решение мотиви относно квалифицирането на FIFA World Cup™ и извеждане на неправилни правни констатации от тях, обръщане на тежестта на доказване)

Според жалбоподателя Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е изложил мотиви, които не са посочени в решението на Комисията⁽³⁾, за да заключи, че последната правилно е определила FIFA World Cup™ като „едно-единствено събитие“ за целите на Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, като е изложил противоречиви и непоследователни мотиви, като е приел, че държавите членки не трябва да посочват специални мотиви за включването на FIFA World Cup™ в неговата цялост в списъците им със събития от голямо значение, и като е обърнал тежестта на доказване.

2. **Грешка при прилагане на правото, нарушение на член 3а, параграф 1 от Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС, нарушение на член 36 от Статута на Съда** (неправилно квалифициране на FIFA World Cup™, превишаване на пределите на съдебния контрол, излагане на съображения, които не са посочени в обжалваното решение, неправилна преценка на фактите във връзка със срещите, които „не са първостепенни“, и извеждане на неправилни правни констатации от тях, приемане на изложените в обжалваното решение мотиви за пълни, неразглеждане на представените доводи) Според жалбоподателя Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е постановил, че Комисията основателно е приела и надлежно е мотивирала извода си, че FIFA World Cup™ в неговата цялост е събитие от голямо значение за обществото в Белгия по смисъла на Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО. По-специално Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е направил неправилни правни констатации от фактите, като е потвърдил необоснованите изводи на Комисията, че FIFA World Cup™ в неговата цялост намира „особен отзвук в Белгия“, традиционно се излъчва по безплатен телевизионен канал и привлича голям брой зрители.
3. **Грешка при прилагане на правото, нарушение на ДФЕС, нарушение на член 3а, параграфи 1 и 2 от Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС, нарушение на член 36 от Статута на Съда** (незачитане на обхвата на съдебния контрол, извод, че Комисията правилно е приела и надлежно е мотивирала извода си, че мерките, за които Белгия е уведомила, са съвместими с правото на Съюза и че свързаните с тях ограничения са пропорционални, неправилно тълкуване на обхвата на правото на информация и на обществен интерес от широк достъп до излъчвани по телевизията събития от голямо значение за обществото)

Това правно основание се подразделя на две части:

Първа част: Според жалбоподателя Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е постановил, че Комисията основателно е приела мерките, за които Белгия е уведомила, за съвместими с правото на Съюза, макар ограниченията на правото на установяване да не са разгледани в обжалваното решение. Освен това Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е постановил, че ограниченията на правото на установяване са пропорционални и че Комисията основателно е приела и надлежно е мотивирала извода си, че ограниченията на свободата на предоставяне на услуги са пропорционални.

Втора част: Според жалбоподателя Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е постановил, че Комисията основателно е приела мерките, за които Белгия е уведомила, за съвместими с правото на Съюза, макар ограниченията на правата на собственост на FIFA да не са разгледани в обжалваното решение. Освен това Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е постановил, че ограниченията на правото на собственост на FIFA са пропорционални.

(¹) Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215).

(²) Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби от законовите, подзаконовите и административните актове на държавите членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение (ОВ L 202, стр. 60; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 232).

(³) Решение 2007/479/ЕО на Комисията от 25 юни 2007 година за съответствието с [правото] на Общността на мерките, предприети от Белгия съгласно член 3а, параграф 1 от Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 180, стр. 24).

Жалба, подадена на 27 април 2011 г. от Fédération Internationale de Football Association (FIFA) срещу решение на Общия съд (седми състав) от 17 февруари 2011 г. по дело T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Европейска комисия

(Дело C-205/11 P)

(2011/C 232/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fédération internationale de football association (FIFA) (представители: A. Barav и D. Reymond, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Белгия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Съдът:

- да потвърди Решението на Общия съд, постановено на 17 февруари 2011 г. по дело T-68/08 що се отнася до допустимостта;
- да отмени Решението на Общия съд от 17 февруари 2011 г. по дело T-68/08 по същество доколкото с него се одобрява включването на срещите от световното първенство на FIFA, които „не са от първостепенно значение“ в съставения от Обединеното кралство списък на събития от голямо значение за обществото“ по смисъла на Директивата;
- да постанови окончателно решение по делото в съответствие с член 61 от Статута на Съда;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от FIFA в производството пред първата инстанция и в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

1. **Грешка при прилагане на правото, нарушаване на член 36 от Статута на Съда, нарушаване на член 3а, параграф 2 от Директива 89/552/ЕИО (¹), изменена с Директива 97/36/ЕО (²) и на правото на ЕС, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС** (излизане извън границите на съдебния контрол, противоречие в мотивите, въвеждане на мотиви, които не се съдържат в обжалваното решение относно квалифицирането на световното първенство на FIFA и в резултат от това извеждане на погрешни правни изводи, обръщане на тежестта на доказване)

Жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил правото на ЕС като е изложил мотиви, които не се съдържат в решението на Комисията (³), за да приеме, че Комисията правилно квалифицирала световното първенство на FIFA като имащо „единен характер“ за целите на Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, като посочил противоречиви и несъстоятелни мотиви, като приел, че не е необходимо държавите членки да посочват специални основания, за да включат цялото световно първенство на FIFA в техните списъци със събития от голямо значение и като разместил тежестта на доказване.

2. **Грешка при прилагане на правото, нарушаване на член 3а, параграф 1 от Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, нарушаване на член 36 от Статута на Съда, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС** (изводът, че Комисията правилно приела, че списъкът с мерки на Обединеното кралство бил съставен „по ясен и прозрачен начин“)

Жалбоподателят посочва, че Общият съд е нарушил правото на ЕС като е приел за законосъобразен извода на Комисията, че списъкът на Обединеното кралство бил съставен „по ясен и прозрачен начин“, в съответствие с изискванията на Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, независимо от обстоятелството, че включването на цялото световно първенство на FIFA в този списък било решено въпреки единодушното противно становище на компетентните национални служби, което освен това е представено на Комисията с мотива, че то не е съществувало към датата, на която е бил съставен посоченият списък.

3. **Грешка при прилагане на правото, нарушаване на член 3а, параграф 1 от Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС, нарушаване на член 36 от Статута на Съда** (неправилна квалификация на световното първенство на FIFA, излизане извън границите на съдебния контрол, съдебно решение, основано на съображения, които не се съдържат в обжалваното решение, погрешна преценка на фактите, свързани със срещите, които „не са от първостепенно значение“ и в резултат от това стигане до погрешни правни изводи, приемане, че посочените в обжалваното решение мотиви са достатъчни, липса на произнасяне по изложените доводи)

Жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил правото на ЕС като е приел извода на Комисията за законосъобразен, както и че тя е представила достатъчно мотиви за това, че цялото световно първенство на FIFA е събитие от голямо значение за обществото на Обединеното кралство по смисъла на Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО. По-специално Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и направил погрешни правни изводи въз основа на фактите като възприел необоснованите изводи на Комисията, че световно първенство на FIFA в неговата цялост има „особен отзвук в Обединеното кралство“, традиционно се излъчва на живо по безплатните телевизионни канали, както и че привлича множество телевизионни зрители.

4. **Грешка при прилагане на правото, нарушаване на член 3а, параграфи 1 и 2 от Директива 89/552/ЕИО, изменена с Директива 97/36/ЕО, неправилно прилагане на член 296 ДФЕС, нарушаване на член 36 от Статута на Съда** (неспазване на обхвата на съдебния контрол, постановяване, че Комисията законосъобразно е приела и е представила достатъчно мотиви за извода си, че оповестените от Обединеното кралство мерки са съвместими с правото на ЕС, както и че ограниченията, до които те са довели, са пропорционални, неправилно тълкуване на обхвата на правото на информация и на обществен интерес за широк достъп до излъчваните по телевизията събития от голямо значение за обществото)

Това правно основание е разделено на три части:

Първа част: Жалбоподателят твърди, че Общият съд нарушил правото на ЕС като е приел за законосъобразен изводът на Комисията, че оповестените от Обединеното кралство мерки били съвместими с правото на ЕС, въпреки че ограниченията на правото на установяване не са разгледани в обжалваното решение. Освен това Общият съд нарушил правото на ЕС като приел, че ограниченията на правото на установяване били пропорционални, както и че изводът на Комисията, че ограниченията на свободата на предоставяне на услуги били пропорционални бил законосъобразен и тя представила достатъчно мотиви за това.

Втора част: Жалбоподателят твърди, че Общият съд нарушил правото на ЕС като приел за законосъобразен изводът на Комисията, че оповестените от Обединеното кралство мерки са съвместими с правото на ЕС, въпреки че ограниченията на правото на собственост на FIFA не са били

разгледани в обжалваното решение. Общият съд нарушил правото на ЕС и като приел, че ограниченията на правото на собственост на FIFA били пропорционални.

Трета част: Жалбоподателят твърди, че Общият съд нарушил правото на ЕС като приел за законосъобразен извода на Комисията, както и че тя е представила достатъчно мотиви в подкрепа на своя извод, че оповестените мерки на Обединеното кралство са съвместими с правилата на ЕС за конкуренцията, тъй като ограниченията на свободата за предоставяне на услуги били обосновани. По-нататък Общият съд нарушил правото на ЕС като приел, че Комисията не е трябвало да определя съответния пазар, за да прецени ограниченията на конкуренцията, както и че посочените мерки не се състояли в предоставяне на специални права по смисъла на член 106, параграф 1 ДФЕС.

- (¹) Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215).
- (²) Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби от законовите, подзаконовите и административните актове на държавите членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение (ОВ L 202, стр. 60; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 232).
- (³) Решение на Комисията 2007/730/ЕО от 16 октомври 2007 година относно съответствието с [правото] на Общността на мерки, предприети от Обединеното кралство, съгласно член 3а, параграф 1 от Директива 89/552/ЕИО на Съвета, относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 295, стр. 12).

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Ítéltábla (Унгария) на 11 май 2011 г. — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukováíz), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Дело C-218/11)

(2011/C 232/23)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Ítéltábla

Страни в главното производство

Жалбоподател: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukováíz), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Отговорник: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Встъпили страни: Vegyészépítő és Szerelő Zrt., MÁVÉPCELL Kft.

Преюдициални въпроси

1. Може ли условието минималните изисквания по член 44, параграф 2 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾ да бъдат изпълнени съгласно член 47, параграф 1, буква б) от същата директива да се тълкува в смисъл, че възлагащите органи имат право да преценяват изпълнението на тези минимални изисквания въз основа на един-единствен показател от счетоводния документ (счетоводен баланс), избран от тях за проверка на икономическото и финансовото състояние?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: изпълнено ли е предвиденото в член 44, параграф 2 от Директивата изискване за съответствие, когато избраният за проверка на изпълнението на минималните изисквания показател (финансовият резултат) е определен по различен начин в счетоводните законодателства на отделните държави членки.
3. За да се преодолеят различията, които без съмнение съществуват между държавите членки, достатъчно ли е възлагащият орган, освен изискваните документи за проверка на икономическото и финансовото състояние, да осигури възможност за използване на външни източници (член 47, параграф 3) или, с оглед изискването за съответствие, предвидено по отношение на поисканите от възлагащия орган документи, същият трябва да даде възможност въпросното състояние да се докаже по друг начин (член 47, параграф 5)?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282)

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 11 май 2011 г. — BrainProducts GmbH/BioSemi V.O.F. и др.**(Дело C-219/11)**

(2011/C 232/24)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство*Жалбоподател:* BrainProducts GmbH*Ответник:* Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn**Преюдициален въпрос**

Следва ли да се счита, че даден продукт, който е предназначен от производителя за използване от хората за изследване на даден психологически процес, представлява медицинско изделие по

смисъла на член 1, параграф 2, буква а), трето тире от Директива 93/42/ЕО ⁽¹⁾, само когато той е предвиден да изпълнява медицинска цел?

⁽¹⁾ Директива 93/42/ЕО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия (ОВ L 169, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 13, том 11, стр. 244), последно изменена с Директива 2007/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. (ОВ L 247, стр. 21)

Преюдициално запитване, отправено от Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Германия) на 11 май 2011 г. — Leyla Ecem Demirkan/Федерална република Германия**(Дело C-221/11)**

(2011/C 232/25)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Leyla Ecem Demirkan*Ответник:* Федерална република Германия**Преюдициални въпроси**

1. Понятието за свободно предоставяне на услуги по смисъла на член 41, параграф 1 от подписания на 23 ноември 1970 г. ⁽¹⁾ Допълнителен протокол към Споразумението за асоцииране между Европейската общност и Турция обхваща ли също и пасивното свободно предоставяне на услуги?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, разпростира ли се предоставяната със Споразумението за асоцииране закрила на пасивното свободно предоставяне на услуги съгласно член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол също и върху турски граждани, които — както е случаят с жалбоподателката — възнамеряват да влязат на територията на Федерална република Германия и да пребивават в нея за срок от три месеца, не с цел да се ползват от конкретна услуга, а за да посетят свои роднини, като единствено се позовават на евентуалната възможност да получат определени услуги на територията на Федералната република?

⁽¹⁾ ОВ L 293, 1972 г., стр. 4.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 16 май 2011 година — „ТЕЦ Хасково“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите**(Дело C-234/11)**

(2011/C 232/26)

*Език на производството: български***Препращаща юрисдикция**

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ТЕЦ Хасково“ АД

Отвeтник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите

Преюдициални въпроси

1. Как следва да се тълкува понятието „унищожаване на имущество“ по смисъла на чл.185, §2 от Директива 2006/112⁽¹⁾ и за целите на корекцията на приспаданията при придобиването на имуществото данък, от значение ли са мотивите за унищожаването и/или условията, при които то е настъпило?
2. Следва ли надлежно доказаното разрушаване на стопански активи единствено с цел изграждане на нови, модернизирани такива със същото предназначение, да се тълкува като „промяна на факторите определящи сумата за приспадане“ по смисъла на чл.185, §1 от Директива 2006/112?
3. Следва ли чл.185, §2 от Директива 2006/112 да се тълкува по начин, че допуска държавите членки да предвиждат извършването на корекции при унищожаване на имущество само в случаите, в които при придобиването му не е извършвано плащане или е извършено частично плащане?
4. Следва ли разпоредбата на чл.185, §1 и §2 от Директива 2006/112 да се тълкува по начин, че не допуска национална правна уредба като тази по чл.79, ал.3 от ЗДДС и чл.80, ал.2, т.1 от ЗДДС, която предвижда извършването на корекция на ползвания данъчен кредит в случаите на унищожаване на имущество, при придобиването на което е извършено цялостно плащане на основата и на начисления данък и която поставя неизвършването на корекции на данъчния кредит в зависимост от условие, различно от извършването на плащане?
5. Следва ли чл.185, §2 от Директива 2006/112 да се тълкува по начин, че изключва възможността за коригиране на приспаданията данъчен кредит в случай на събаряне на сграден фонд, извършено единствено с цел създаване на нов, модернизирани и заместващ сграден фонд със същото предназначение като това на съборения и който сграден фонд ще служи за извършване на доставки с право на данъчен кредит?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 09, том 03, стр. 7

Иск, предявен на 19 май 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-241/11)

(2011/C 232/27)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková, N. Yerrell и K.-Ph. Wojcik)

Отвeтник: Чешка република

Искания на ищеца

- да се постанови, че като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с членове 8, 9, 13, 15—18 и член 20, параграфи 2—4 от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване⁽¹⁾, и така не е изпълнила задълженията си по член 22, параграф 1 от тази директива, Чешката република не е изпълнила задълженията си, възникнали с Решение по дело C-343/08, Комисия/Чешка република, като по този начин Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 260 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- да се осъди Чешката република да заплати на Комисията по сметка „собствени ресурси на Европейския съюз“

както еднократно платима сума в размер на 5 644,80 EUR за всеки ден забава да бъдат приети мерките, които са предвидени в Решение по дело C-343/08, Комисия/Чешка република, считано от деня на постановяване на това решение, 14 януари 2010 г.,

до деня на постановяване на решение по настоящото дело, или

до деня, в който Чешката република приеме мерките, които са предвидени в Решение по дело C-343/08, Комисия/Чешка република, ако този ден предхожда деня на постановяване на решение по настоящото дело, така и

периодична имуществена санкция в размер на 22 364,16 EUR за всеки ден забава да бъдат приети мерките, които са предвидени в Решение по дело C-343/08, Комисия/Чешка република, считано от деня на постановяване на това решение до деня, в който Чешката република приеме мерките, които са предвидени в Решение по дело C-343/08, Комисия/Чешка република; и

- да се осъди Чешката република да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

На 14 януари 2010 г. Съдът постановява Решение по дело C-343/08, Комисия/Чешка република⁽²⁾, в което посочва, че „като не е приела в предвидения срок законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с членове 8, 9, 13, 15—18 и член 20, параграфи 2—4 от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 22, параграф 1 от тази директива“.

До момента Чешката република не е уведомила Комисията, че е приела законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с членове 8, 9, 13, 15—18 и член 20, параграфи 2—4 от Директива 2003/41/ЕО, за да изпълни задълженията си по член 22, параграф 1 от тази директива. Поради това Комисията счита, че Чешката република не е приела мерките, които са предвидени в Решение по дело C-343/08. Съгласно член 260, параграф 2 ПФЕС, ако Комисията реши, че съответната държава членка не е предприела мерките за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз, тя може да сезира Съда на Европейския съюз и същевременно да посочи размера на еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, която тази държава членка трябва да заплати, и която според нея е съобразена с обстоятелствата. Въз основа на метода, определен в Съобщение на Комисията относно прилагането на член 228 от Договора за ЕО (SEC/2005/1658), Комисията моли Съда да осъди ответника да заплати еднократно платимата сума и периодичната имуществена санкция в размера, посочен в исканията по-горе.

(¹) ОВ L 235, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 219.

(²) Все още непубликувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 19 май 2011 година — Христо Бянков/Главен секретар на Министерство на вътрешните работи

(Дело C-249/11)

(2011/C 232/28)

Език на производството: български

Преподаваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Христо Бянков

Ответник: Главен секретар на Министерство на вътрешните работи

Преюдициални въпроси

1. Изисква ли принципът за лоялно сътрудничество по чл. 4 § 3 от Договора за Европейския съюз, тълкуван във връзка с чл. 20 и чл. 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз, национална разпоредба на държава-членка, като тази по главното производство, която допуска отмяната на окончателен административен акт за да се преустанови нарушение на основно право, установено с решение на Европейския съд по правата на човека, което право едновременно е признато и по правото на Европейския съюз, каквото е правото на свобода на движение на гражданите на държавите-членки, тази национална разпоредба да бъде приложена и по отношение на постановеното с решение на Съда на Европейския съюз тълкуване на относими към огра-

ниченията за упражняване на посоченото право норми по правото на Съюза, предвид фактите по главното производство, и когато за да се преустанови нарушението на правото е необходима отмяната на акта?

2. Следва ли от чл. 31, §1 и §3 от Директива 2004/38 (¹), че когато държава — членка е предвидила по националното си право производство за преразглеждане на административен акт, който ограничава правото по чл.4 § 1 от същата директива, компетентният административен орган е задължен по искане на адресата на този акт да го преразгледа и прецени законосъобразността му като съобрази и съдебната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуването на относими норми по правото на ЕС, уреждащи условията и ограниченията, при които се упражнява това право, с цел да се гарантира, че наложеното ограничение на правото не е несъразмерно към момента на издаването на акта за преразглеждането, когато административният акт за налагане на ограничението е станал окончателен към този момент?

3. Допускат ли разпоредбите на чл. 52, § 1, изречение второ от Хартата, за основните права на Европейския съюз, респективно по чл.27, § 1 от ДИРЕКТИВА 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 (²) и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, прилагането на национална разпоредба, предвиждаща налагането на ограничение на правото на свобода на движение на гражданин на държава-членка на ЕС в рамките на ЕС, само на основание съществуващо задължение над определен, предвиден в закона размер към частно лице — търговско дружество, което не е обезпечено, във връзка с висящо изпълнително дело за събиране на вземането и без да се вземе предвид възможността да бъде събрано от орган на друга държава-членка, предвидена по правото на Съюза?

(¹) ОВ L 158, стр. 77; Специално българско издание: глава 05 том 07 стр. 56

(²) ОВ L 257, стр. 2; Специално българско издание: глава 05, том 01, стр. 11

Преюдициално запитване, отправено от Legfelsőbb Bírósága (Унгария) на 25 май 2011 г. — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Дело C-254/11)

(2011/C 232/29)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Legfelsőbb Bírósága

Страни в главното производство

Жалбоподател: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Ответник: Oskar Shomodi

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 5 от Регламент (ЕО) № 1931/2006 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година (наричан по-нататък „Регламент №1931/2006“), който разрешава непрекъснат престой с максимална продължителност три месеца, предвид по-специално член 2, буква а) и член 3, точка 3 от същия регламент, да се тълкува в смисъл, че въз основа на двустранни споразумения между държавите членки и съседните им трети страни съгласно член 13 от посочения регламент, са допустими многократни влизания и излизания и непрекъснат престой за максимален период от три месеца, така че жител на граничен район, който разполага с разрешително за местен граничен трафик, може да прекъсне непрекъснатия престой преди изтичане на тримесечния срок, а впоследствие, след като отново премине границата, да придобие още веднъж право на непрекъснат тримесечен престой?
2. В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли непрекъснатият престой по смисъла на член 5 от Регламент №1931/2006 да се счита за прекъснат когато влизането и излизането са осъществени в един и същи ден или пък през два последователни дни?
3. В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос и отрицателен отговор на втория въпрос, какъв интервал или какъв друг критерий за преценка е необходимо да се вземе предвид, за да може да се установи наличието на прекъсване на непрекъснатия престой за целите на член 5 от Регламент №1931/2006?
4. В случай на отрицателен отговор на първия въпрос, следва ли разпоредбата, която допуска непрекъснат престой с максимална продължителност от три месеца съгласно член 5 от Регламент № 1931/2006 да се тълкува в смисъл, че периодите на престой по време на влизанията и излизанията трябва да се сумират и че с оглед на член 20, параграф 1 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година (ОВ L 239, 2000 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 183) или на всяка друга норма, уреждаща шенгенското пространство, щом общият брой дни, изчислени по този начин, достигне 93, т.е. три месеца, следва да се приеме, че разрешителното за местен граничен трафик вече не предоставя правото на допълнителен престой в рамките на шест месеца считано от датата на първото влизане?
5. В случай на положителен отговор на четвъртия въпрос, следва ли за целите на това изчисляване да се вземе предвид и влизането и излизането в рамките на един ден

или няколко влизания и излизания в рамките на един и същи ден, и какъв метод на изчисляване следва да се възприеме за тази цел?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 26 май 2011 година — „Кремиковци“ АД/Министър на икономиката, енергетиката и туризма и заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма

(Дело C-262/11)

(2011/C 232/30)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Кремиковци“ АД

Ответници: Министър на икономиката, енергетиката и туризма и заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма

Преюдициални въпроси

1. Приложими ли са разпоредбите на ЕСА, и по-специално на решенията на Съвета за асоцииране ЕС—България по отношение на държавните помощи, отпуснати преди присъединяването на Република България към ЕС в съответствие с разпоредбите на ЕСА, и по-специално с чл. 9, ал.4 от Протокол 2, когато преценката за несъвместимост на така отпусната държавна помощ е след датата на присъединяване на Република България към ЕС. В случай че отговорът на този въпрос е положителен, е необходимо да се даде тълкуване на следното:
 - а) Следва ли чл. 3, ал. 2 от Допълнителния протокол към ЕСА между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република България, от друга страна, относно удължаване на срока, предвиден в чл. 9, ал. 4 от Протокол 2 към ЕСА да се тълкува в смисъл, че единствено Европейската комисия може да реши дали програмата за реструктуриране и планове по чл. 2 от същия Допълнителен протокол са изцяло изпълнени и дали отговарят на изискванията по чл. 9 (4) от Протокол 2 към ЕСА? При отрицателен отговор на този въпрос се поражда необходимостта от следното тълкуване:
 - б) Следва ли чл. 3, ал. 3 от Допълнителния протокол към ЕСА между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република България, от друга

страна, относно удължаване на срока, предвиден в чл. 9, ал. 4 от Протокол 2 към ЕСА да се тълкува в смисъл, че компетентният национален орган на Република България има право да вземе решение за възстановяването на държавната помощ, която не отговаря на изискванията по чл. 9 (4) от Протокол 2 към ЕСА? Ако Съдът на ЕС отговори отрицателно на посочения въпрос, е необходимо да се помоли да разтълкува въпроса:

2. Следва ли разпоредбата на §1 от частта относно правилата за конкуренция на Приложение V към Акта относно условията за присъединяване на Р България и Румъния към ЕС да се тълкува в смисъл, че процесната държавна помощ представлява „нова помощ“ по смисъла на §2 от това приложение? Ако отговорът е положителен, прилагат ли се в такъв случай разпоредбите на чл. 107 и чл. 108 от ДФЕС (чл. 87 и чл. 88 от ДЕО) относно държавните помощи, както и разпоредбите на Регламент 659/1999 ⁽¹⁾ по отношение на такива „нови помощи“.

а) При отрицателен отговор е необходимо да се даде отговор на въпроса следва ли разпоредбите на §1 от Приложение V към Акта за присъединяване да се тълкуват в смисъл, че компетентните национални органи не могат да пристъпят към възстановяване на държавната помощ като тази в главното производство, преди Комисията да е приела решение, обявяващо въпросната държавна помощ за несъвместима с общия пазар?

б) В случай че отговорът на предишния въпрос е положителен, следва ли представеното пред Върховния административен съд Решение на Комисията от 15.12.2009 г. да се счита за отрицателно решение относно случай на неправомерна помощ по смисъла на чл. 14 от Регламент 659/1999?

⁽¹⁾ ОВ L 83, стр. 1; Специално българско издание: глава 08, том 01, стр. 41

Иск, предявен на 31 май 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-269/11)

(2011/C 232/31)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и M. Šimerdová)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

— Да се установи, че след като в съответствие с член 89 от Закон № 235/2004 г. за данъка върху добавената стойност Чешката република е дала възможност туристическите агенции да прилагат специалния режим за туристически агенти при предоставянето на туристически услуги на различни от пътуващите лица, тя не е изпълнила задълженията си по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

— да се осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В Чешката република специалният режим за ДДС за туристическите агенти, въведен с членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, се прилага не само за доставките, направени от туристически агенти на пътуващи лица, но и за доставките, направени на различни от тези лица. Съгласно член 89 от Закон № 235/2004 г. за данъка върху добавената стойност в Чешката република специалният режим се прилага и когато туристическа услуга се предоставя на юридическо лице, което я препродава на други туристически агенти. По мнение на Комисията това противоречи на разпоредбите на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, която изисква специалният режим за туристически агенти да се използва само в случаи на доставяне на туристическа услуга на пътуващо лице. Комисията намира основание за заеманата от нея позиция във формулировката на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и в целите, преследвани от тези разпоредби.

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет, Гърция) на 31 май 2011 г. — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) и др./Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Дело C-271/11)

(2011/C 232/32)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatochou Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Ответници: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (Министри на вътрешните работи, публичната администрация и децентрализацията; на транспорта и съобщенията; на икономиката и финансите)

Преюдициални въпроси

1. Дали по смисъла на член 2 от Регламент № 2042/2003 във връзка с разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст II на Раздел Б от приложение I към същия регламент, и в светлината на установеното с разпоредба АМС М.Б.102, буква с), точка 1 (алинеи 1.1-1.4, 1.6 и 1.7) от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA относно приемливите средства за съответствие и ръководствата за Регламент № 2042/2003, националният законодател може, при установяването на допълнителни мерки за изпълнение на

посочения регламент, да разпредели работата по инспекция на въздухоплавателните средства с оглед на сертифицирането за съответствие с действащите критерии за летателна годност между няколко специфични категории/функции инспектори, всяка от които да контролира летателната годност на въздухоплавателното средство само по отношение на определен аспект. В частност, дали съответства на Регламент № 2042/2003 национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, с която са създадени инспектори по летателна годност (Airworthiness and Avionics Inspectors), инспектори по полетни операции (Flight Operations Inspectors), инспектори по безопасността в пътническата кабина (Cabin Safety Inspectors) и инспектори по дипломи и лицензи (Licensing Inspectors).

2. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, дали разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че всеки член на персонала, на когото са възложени задължения по преглед на летателната годност на въздухоплавателно средство във връзка само с един определен аспект, трябва да има петгодишен опит във всички области, насочени към осигуряване на поддържането на летателната годност на въздухоплавателното средство, или е достатъчно да има петгодишен опит, свързан единствено със задълженията, които са му възложени, и с притежаваната от него специализация.
3. Ако отговорът на този въпрос е, че е достатъчно извършващият прегледи персонал да има петгодишен опит, свързан единствено със специфичните задължения, които са му възложени, дали национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, съгласно която инспекторите по летателна годност (Airworthiness and Avionics Inspectors), които отговарят за надзора и контрола на полетните инструменти, за одобряването на организациите за техническо обслужване и на авиационните оператори, в съответствие с указанията, съдържащи се в документ № 9760 на ИКАО — Ръководство за надзор върху летателната годност, трябва да притежават най-малко 5 години опит в работилница за техническо обслужване на въздухоплавателни средства и да са работили в техническото обслужване на същите, съответства на разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, по силата на която извършващият прегледи персонал трябва да е придобил „най-малко 5 години опит в поддържането на летателната годност“.
4. В случай на утвърдителен отговор на предходния въпрос, дали съответства на Регламент № 2042/2003 национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, която приравнява притежателите на лиценз за техническо обслужване на въздухоплавателни средства по смисъла на Част 66 (приложение III) от посочения регламент, на притежателите на диплома за висше образование в областта на въздушната навигация, установяваща, че както едните, така и другите трябва да са придобили опит в работилница за техническо обслужване на въздухоплавателни средства, за да им бъде издаден лиценз за инспектори по летателна годност.
5. Дали, в съответствие с разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, в светлината и на разпоредба АМС М.В.102, буква с), точка 1, алинеи 1.4 и 1.5 от Подчаст А на

Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA относно приемливите средства за съответствие и ръководствата за Регламент № 2042/2003, в петгодишния опит в поддържането на летателната годност се включва практическият опит, евентуално придобит по време на обучението за придобиване на съответната академична диплома, или се брои само опитът, натрупан с трудова дейност, независимо от обучението и след неговото приключване и придобиването на съответната диплома.

6. Дали по смисъла на същата разпоредба от Регламент № 2042/2003, под петгодишен опит в поддържането на летателната годност се разбира и опитът, придобит с евентуално упражняване в миналото и преди влизането в сила на посочения регламент на задължения по преглед на летателната годност на въздухоплавателни средства.
7. Дали, съгласно разпоредба М.Б.902, буква б), точка 2 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, за да бъде избран като инспектор притежател на лиценз за техническо обслужване на въздухоплавателни средства, посочен в Част 66 (приложение III към Регламент № 2042/2003), е необходимо да е получил допълнително обучение в сектори, свързани с летателната годност на въздухоплавателните средства, преди да е бил избран, или е достатъчно да е следвал такова обучение след първоначалния подбор, но преди да встъпи във функциите на инспектор.
8. Дали съгласно разпоредба М.Б.902, буква б), точка 3 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, която предвижда, че извършващият прегледи персонал трябва задължително да разполага с „признато обучение в сектора на техническото обслужване на въздухоплавателни средства“, може да се приеме, че представлява такова обучение установена от националния законодател система за обучение със следните характеристики: i) обучението се предлага след първоначален подбор на инспекторите единствено въз основа на формално удостоверените им качества; ii) това обучение не варира според формално удостоверените качества на лицата, първоначално избрани като инспектори; и iii) в контекста на тази система за обучение не са предвидени процедури и критерии за оценка на ученика, нито окончателен изпит за удостоверение на неговата годност, след завършването на самия курс на обучение.
9. Дали съгласно разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, която предвижда, че извършващият прегледи персонал трябва да разполага с „длъжност със съответните отговорности“, йерархичната позиция съставлява императивно условие за издаване на лиценз за инспектор, в смисъл, че е необходимо да е заемал висока длъжност по време на предходната дейност, или горепосочената разпоредба на Регламент № 2042/2003 трябва да се тълкува, в светлината и на разпоредба АМС М.В.902, буква б), точка 3 от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA, в смисъл че след първоначалния подбор на едно лице като инспектор следва на същото да се предостави в рамките на компетентния орган за преглед на летателната годност на въздухоплавателните средства длъжност, която включва правомощието да подписва от името на същия орган.

10. Ако горепосочената разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към регламента трябва да се тълкува във втория смисъл, дали съгласно текста ѝ може да се приеме, че съответства на Регламента разпоредба на националното право, която предвижда, че лицензирането на инспектора се извършва в края на неговото теоретично и практическо обучение, момент, от който насетне той може да извършва прегледи за летателна годност на въздухоплавателни средства, като подписва еднолично документите относно прегледа и обвързва компетентния орган.

11. Все в случай, че разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003 трябва да се тълкува във втория представен по-горе смисъл, дали е в съответствие с нея национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, която счита само за предимство, за първоначално подбрания персонал като инспектор по летателна годност, изискването за предходно повишение „в по-високи степени“ и поемането на отговорността за работилница за техническо обслужване на въздухоплавателни средства.

12. Дали съгласно Регламент № 2042/2003, който не урежда дали и при какви условия лицата, които преди неговото влизане в сила са изпълнявали задачи по преглед на летателната годност на въздухоплавателните средства, присъщи за инспектор, имат право да продължат да изпълняват тези задачи и след влизането в сила на посочения регламент, националният законодател е бил длъжен да предвиди, че лицата, които към момента на влизането в сила на посочения регламент (или евентуално преди това) са изпълнявали тези функции, трябва автоматично да бъдат лицензирани отново като инспектори, без да бъдат подлагани на предварителна процедура за подбор и оценка, или Регламент № 2042/2003, чиято цел е да подобри безопасността на авиационните оператори, а не да урежда професионалните права на работниците на компетентния орган на държавата членка за извършване на прегледите за летателна годност на въздухоплавателните средства, трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки имат просто възможност, ако преценят за уместно, да продължат да назначават като инспектори по прегледи за летателна годност на въздухоплавателните средства лицата, които са изпълнявали тези функции преди влизането в сила на посочения регламент, въпреки че тези лица не отговарят на изискванията, които той налага, а също така и в светлината на предвиденото в това отношение в разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA.

13. Ако бъде установено, че съгласно Регламент № 2042/2003 държавите членки са длъжни отново да лицензират автоматично като инспектори, без процедура за подбор, лицата, които са изпълнявали тези функции преди влизането в сила на посочения регламент, дали е съвместима с последния национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, която предвижда, че за да бъдат лицензирани отново като инспектори, тези лица трябва да са изпълнявали фактически задачите на инспектор не към момента на влизане в сила на посочения регламент, а към последващия момент на влизане в сила на въпросната национална разпоредба.

Иск, предявен на 9 юни 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-293/11)

(2011/C 232/33)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и C. Soulay)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като е приложила специален режим за туристическите агенти в областта на ДДС в случаите, когато туристическите услуги се продават лице, различно от пътуващото лице, Република Гърция не е изпълнила задълженията са по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Режимът на туристическите агенти се прилага единствено към услугите, предоставяни директно на пътуващите лица, в съответствие с текста на Директивата на повечето езици. Дори текстът на английски език, в който терминът „клиент“ („customer“) се използва само веднъж, не би имал смисъл ако не се отнасяше единствено до пътуващите лица. Същият извод произтича от прочит на всички свързани разпоредби („системно тълкуване“). И историческо тълкуване води до същия извод, тъй като Директивата за ДДС единствено кодифицира Шеста директива, без да изменя съдържанието ѝ. Що се отнася до телеологическото тълкуване, от значение е, че да не се допуска двойно облагане на туристическите агенти от някои държави членки (с изключване на приспадането в случай на разширено прилагане на режима на туристическите агенти). Отделна държава членка не може да заобиколи това ограничение на Директивата, без да е налице официално изменение в текста на последната.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Италианска република/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-295/11)

(2011/C 232/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Calmieri и S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Съвета от 10 март 2011 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита (2011/167/ЕС)⁽¹⁾;

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Италианската република изтъква четири правни основания.

На първо място тя поддържа, че засиленото сътрудничество е било разрешено от Съвета извън границите, предвидени в член 20, параграф 1 ДЕС, според който тази процедура е допустима само в области, които не попадат в изключителната компетентност на Съюза. Съюзът наистина имал изключителна компетентност за създаване на „европейски права“, които обаче имали за правно основание член 118 ДФЕС.

На второ място тя твърди, че разрешаването на засилено сътрудничество в конкретния случай поражда последици, които противоречат или във всички случаи не съответстват на целите, с оглед на които този институт е закрепен в Договорите. Доколкото посоченото разрешаване противоречало ако не на буквата, то поне на духа на член 118 ДФЕС, то нарушавало член 326, параграф 1 ДФЕС, в частта, с която налага засиленото сътрудничество да спазва Договорите и правото на Съюза.

На трето място Италианската република се оплаква, че решението за разрешаване е прието без адекватна проверка във връзка с изискването то да представлява крайна мярка, и без подходящи мотиви по този въпрос.

Накрая, решението за разрешаване нарушавало член 326 ДФЕС, доколкото засяга вътрешния пазар, като възпрепятства търговията между държавите членки и създава нарушения на конкуренцията. Освен това то не благоприятствало засилването на процеса на интеграция в Съюза, като по този начин противоречало на член 20, параграф 1, второ изречение от ДЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 76 от 22.3.2011 г., стр. 53.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 юни 2011 година — „Добруджанска петролна компания“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите

(Дело C-298/11)

(2011/C 232/35)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Добруджанска петролна компания“ АД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл.80, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че при доставка между свързани лица, когато насрещната престация е по-ниска от пазарната цена, данъчната основа е пазарната стойност на операцията единствено в случаите, когато доставчикът или получателя нямат право на пълно приспадане на данъчен кредит за закупуването/създаването на стоките, предмет на доставката.
2. Следва ли чл.80, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че когато доставчикът е упражнил пълно право на приспадане на данъчен кредит за стоките и услугите, предмет на последваща доставка между свързани лица на стойност по-ниска от пазарната и това право на данъчен кредит не е коригирано по реда на чл. 173-177 от директивата и доставката не подлежи на освобождаване по членове 132,135,136,371,375,376,377,378, параграф 2 или членове 380-390 от директивата, то държавата-членка не може да предвиди мерки, определящи за данъчна основа единствено пазарната цена.
3. Следва ли чл.80, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че когато получателя е упражнил пълно право на приспадане на данъчен кредит за стоките и услугите, предмет на доставка между свързани лица на стойност по-ниска от пазарната и това право на данъчен кредит не е коригирано по реда на чл.173-177 от директивата, то държавата-членка не може да предвиди мерки, определящи за данъчна основа единствено пазарната цена.
4. В чл.80, ал. 1 б.„а“ и б.„б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност изчерпателно ли са изброени хипотезите, представляващи условия, при наличието на които държавата-членка може да вземе мерки данъчната основа на доставката да е пазарната стойност на операцията.
5. Допустима ли е национална правна уредба като тази на чл.27, ал.3, т.1 от ЗДДС за обстоятелства различни от изброените в чл.80, ал.1, б.„а“ „б“ и „в“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

6. В случай като процесния, разпоредбата на чл.80, ал. 1, б.„а“ и б.„б“ от Директива 2006/112/ЕО на съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност има ли директен ефект и може ли да бъде приложена пряко от националния съд.

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 09, том 03, стр. 7

Определение на председателя на Съда от 20 май 2011 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck — Австрия) — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab

(Дело C-547/09) (¹)

(2011/C 232/36)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 100, 17.4.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 17 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-341/10) (¹)

(2011/C 232/37)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 260, 25.9.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 20 май 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Португалия) — Manuel Afonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA

(Дело C-437/10) (¹)

(2011/C 232/38)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 317, 20.11.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 7 юни 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Namur, Белгия) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10)/État belge — SFP Finances

(Съединени дела C-622/10 и C-623/10) (¹)

(2011/C 232/39)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 80, 12.3.2011 г.

Определение на председателя на Съда от 17 май 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Minister van Financiën/G. in 't Veld

(Дело C-110/11) (¹)

(2011/C 232/40)

Език на производството: нидерландски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 160, 28.5.2011 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — Oetker Nahrungsmittel/CXВП — Bonfait (Buonfatti)

(Дело T-471/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Buonfatti“ — По-ранна словна марка на Бенелюкс „Bonfait“ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Билефелд, Германия) (представител: F. Graf von Stosch)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: R. Manea)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Bonfait BV (Денекамп, Нидерландия)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 2 октомври 2009 г. (преписка R 340/2007-4) в производство по възражение със страни Bonfait BV и Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 2 октомври 2009 г. (преписка R 340/2007-4).
2. СХВП понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

⁽¹⁾ ОВ С 24 от 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Дело T-475/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/42)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 24 септември 2009 г. (преписка R 500/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 24 септември 2009 г. (преписка R 500/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и СХВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)(Дело T-476/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/43)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 24 септември 2009 г. (преписка R 1006/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 24 септември 2009 г. (преписка R 1006/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.**Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)**(Дело T-477/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/44)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 24 септември 2009 г. (преписка R 1008/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 24 септември 2009 г. (преписка R 1008/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)(Дело T-478/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 232/45)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 24 септември 2009 г. (преписка R 1009/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 24 септември 2009 г. (преписка R 1009/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden)(Дело T-479/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER Garden“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 232/46)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 24 септември 2009 г. (преписка R 1044/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 24 септември 2009 г. (преписка R 1044/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICOCENTER)(Дело T-480/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICOCENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/47)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: О. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 28 септември 2009 г. (преписка R 1045/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 28 септември 2009 г. (преписка R 1045/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.**Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER)**(Дело T-481/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „maxi BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/48)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: О. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 28 септември 2009 г. (преписка R 1046/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 28 септември 2009 г. (преписка R 1046/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città)

(Дело T-482/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BRICO CENTER Città“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обкръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/49)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 28 септември 2009 г. (преписка R 1047/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 28 септември 2009 г. (преписка R 1047/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ATB Norte/CXВП — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER)

(Дело T-483/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Affiliato BRICO CENTER“ — По-ранни фигуративни марки на Общността „ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro“ и „CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обкръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/50)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ATB Norte, SL (Burgos, Испания) (представители: първоначално P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. Curtis-Oliver и G. Marín Raigal, впоследствие F. Brandolini Kujman, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: O. Montalto и G. Mannucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Италия) (представители: G. Ghidini, M. Mergati и C. Signorini, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 28 септември 2009 г. (преписка R 1048/2008-4) относно производство по възражение между ATB Norte, SL и Bricocenter Italia Srl.

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 28 септември 2009 г. (преписка R 1048/2008-4), доколкото с него се уважава жалбата на Bricocenter Italia Srl пред апелативния състав относно услугите „реклама“, „управление на търговски сделки“ и „търговска администрация“, посочени в заявката за марка на Общността.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia и CXВП понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 юни 2011 г. — ReValue Immobilienberatung/CXBП (ReValue)(Дело T-487/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „ReValue“ — Частичен отказ за регистрация — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за поти-виране — Член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 232/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ReValue Immobilienberatung GmbH (Берлин, Германия) (представители: първоначално S. Fiscoeder и M. Schork, впоследствие S. Fiscoeder, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Hanne)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXBP от 7 октомври 2009 г. (преписка R 531/2009-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „ReValue“ като марка на Общността.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда ReValue Immobilienberatung GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Определение на председателя на Общия съд от 10 юни 2011 г. — Eurallumina/Комисия

(Дело T-207/07 R)

(Обезпечително производство — Държавни помощи — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2011/C 232/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eurallumina SpA (Portoscuso, Италия) (представители: L. Martin Alegi и R. Denton, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: N. Khan и D. Grespan)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Решение 2007/375/ЕО на Комисията от 7 февруари 2007 година за освобождаване от акциз на минералните масла, използвани като гориво в алуминиевото производство в Гардан, в регион Шанън и в Сардиния, прилагано съответно от Франция, Ирландия и Италия (С 78/2001 (ex NN 22/01), С 79/2001 (ex NN 23/01), С 80/2001 (ex NN 26/01) (ОВ L 147, стр. 29), доколкото се отнася до жалбоподателя.

Диспозитив

1. Отхвърля искането за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разходи.

Определение на Общия съд от 15 юни 2011 г. — Ах/Съвет(Дело T-259/10) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Финансова помощ от страна на Съюза за държава членка, която изпитва сериозни икономически или финансови затруднения — Регламент, установяващ условията и процедурата по предоставяне на финансова помощ от страна на Съюза — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2011/C 232/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Thomas Ax (Neckargemünd, Германия) (представител: J. Baumann, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: T. Middleton, M. Bauer и A. De Gregorio Merino)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: B. Smulders, J.-P. Keppenne, H. Krämer) и Република Латвия (представители: M. Borkovec и A. Nikolajeva)

Предмет

Отмяна на Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета от 11 май 2010 година за създаване на европейски механизъм за финансово стабилизиране (ОВ L 118, стр. 1)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Thomas Ax да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези, направени от Съвета на Европейския съюз.
3. Осъжда Република Латвия и Европейската комисия да понесат направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 234, 28.8.2010 г.

**Жалба, подадена на 30 март 2011 г. от Guido Strack срещу
решението, постановено на 20 януари 2011 г. от Съда на
публичната служба по дело F-132/07, Strack/Комисия**

(Дело T-199/11 P)

(2011/C 232/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Guido Strack (Кьолн, Германия) (представител: H. Tettenborn)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 20 януари 2011 г. по дело F-132/07 и да постанови решение по делото, като уважи направените в първоинстанционното производство искания на жалбоподателя,
- да отмени Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 17 септември 2009 г. по дело F-132/07 в частта, в която се отхвърля искането на жалбоподателя за постановяване на решение в отсъствието на ответника,
- да отмени решенията на Съда на публичната служба на Европейския съюз, с които разпределеното първоначално на първи състав дело F-132/07 впоследствие е разпределено на втори състав,
- да отмени решението на Комисията от 23 юли 2007 г. и последващите мълчаливи откази от 9 август 2007 г. и 11 септември 2007 г., както и решението от 9 ноември 2007 г. в частта им, в която се отхвърлят исканията на жалбоподателя от 9 април 2007 г., 11 май 2007 г. и 11 октомври 2007 г. за разрешение за публикуване на документи (по всички правни основания, включително по членове 17, 17а, 19 и 24 от Правилника за длъжностните лица и евентуалните релевантни разпоредби в областта на авторското право и защитата на данните) и за подаване на съобщение за престъпление, извършено от (бивши) комисари и длъжностни лица на Комисията,
- да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на най-малко 10 000 EUR за неимуществените вреди, претърпени поради обжалваните решения,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски,
- в съответствие с постоянната практика на Европейския съд по правата на човека да присъди на жалбоподателя обезщетение за прекомерна продължителност на производството в размер по преценка на Общия съд, но не по-малко от 2 000 EUR.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага 20 правни основания в подкрепа на жалбата си.

- С тях той в частност твърди следното: липса на компетентност на съдебния състав, постановил обжалваните решения, неправилен отказ да се постанови решение в отсъствието на ответника, неправомерно продължаване на сроковете в полза на Комисията, неправилен отказ да се съедини делото с други дела между същите страни, изопачаване на фактите в доклада от съдебното заседание и в обжалваното съдебно решение, пристрастност на съдията докладчик, нарушение на правилата за езиковия режим на Съда на публичната служба, дискриминиране на жалбоподателя въз основа на езика и отказ да се осигури превод на документи по делото.
- Освен това жалбоподателят твърди, че Съдът на публичната служба е допуснал грешки при прилагане на правото и не е мотивирал решението си в достатъчна степен. Според него такива грешки са допуснати например при тълкуването и прилагането на членове 11, 17, 17а, 19, 25, 90 и сл. от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, на членове 6, 10 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и на членове 11, 41, 47 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

**Жалба, подадена на 18 май 2011 г. — Република
Австрия/Европейска комисия**

(Дело T-251/11)

(2011/C 232/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Република Австрия (представител: C. Pesendorfer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2011) 1363 окончателен на Комисията от 8 март 2011 година относно австрийска държавна помощ № С 24/2009 за енергийно интензивните стопански единици съгласно Ökostromgesetz,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо правно основание: неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС — липса на държавна помощ

Според жалбоподателя член 22, буква с) от австрийския Закон за „зелена“ електроенергия (BGBL. I № 114/2008) („Ökostromgesetz“, наричан по-нататък „ÖSG“), в който се предвижда ограничаване на разходите на енергийно интензивните стопански единици, не е държавна помощ, тъй като не се използват „държавни ресурси“.

2. Второ правно основание: неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС — липса на избирателност

Според жалбоподателя не е налице избирателност нито *de iure*, нито *de facto*. По негово мнение дори да се приеме, че член 22, буква с) ÖSG води до отклонение от референтната система, това отклонение изглежда оправдано от логиката и вътрешната структура на системата за насърчаване на използването на „зелена“ електроенергия.

3. Трето правно основание: неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС — злоупотреба с правото на преценка

Ако предложената мярка все пак бъде разглеждана като помощ, според жалбоподателя тя попада в приложното поле на Насоките на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда: той счита, че във всеки случай трябва да се прави аналогия между направеното уведомление за компенсаторно плащане съгласно член 22, буква с) ÖSG и правилата, по които се преценяват уредените в дял 4 от Насоките случаи на освобождаване от данъци във връзка с енергията; ето защо поради тази аналогия компенсаторната договореност трябвало да бъде одобрена. В допълнение към прилагането по аналогия на Насоките, логична била и аналогия с член 25 от Регламента за общо групово освобождаване.

4. Четвърто правно основание: различно третиране от Европейската комисия на фактически положения, които са еднакви от гледна точка на правото на конкуренция

Според жалбоподателя се поставя въпросът защо сходни от гледна точка на правото на конкуренция положения — предвид сходствата между ÖSG и германския Закон за възобновяемите енергийни източници, в частност от гледна точка на последиците за икономиката и конкуренцията — очевидно са третирани по различен начин. Жалбоподателят счита, че това изглежда несъвместимо с общия принцип на равно третиране.

Жалба, подадена на 26 май 2011 г. от Европейската комисия срещу решението на Съда на публичната служба, постановено на 15 март 2011 г. по дело Strack/Комисия, F-120/07

(Дело T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейската комисия (представители: J. Currall и B. Eggers, Bevollmächtigte)

Друга страна в производството: Guido Strack (Кьолн, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени Решението на Съда на публичната служба от 15 март 2011 г. по дело *Strack/Комисия*, F-120/07,

— да осъди всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски пред първата инстанция и в рамките на настоящата жалба.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на правото на Съюза при тълкуването на член 4 от приложение V към Правилника за длъжностните лица (наричан по-нататък „Правилникът“).

На първо място, Съдът на публичната служба изтъквал член 4, параграф 1 от приложение V към Правилника в нарушение на правото на Съюза и на постоянната съдебна практика в смисъл, че не уреждал въпроса за прехвърлянето на дни от годишния отпуск в случай на продължително отсъствие поради болест.

2. Второ правно основание: нарушение на правото на Съюза чрез погрешно определяне на приложното поле и на правното действие на член 1 д), параграф 2 от Правилника.

На второ място, Съдът на публичната служба погрешно изтъквал и в недостатъчна степен мотивирал приложното поле на член 1 д), параграф 2 от Правилника като общо задължение за институциите да осигуряват спрямо служителите си за всички условия на труд във връзка със защитата на здравето най-малко стандартите съгласно директивите, приети на основание член 153 ДФЕС. Член 1 д), параграф 2 от Правилника обаче, който бил добавен в рамките на реформата от 2004 г., имал единствено за цел да запълни празнина в Правилника по отношение на липсващите в него чисто техническите разпоредби относно защитата на здравето и сигурността на служителите в институциите (напр. пожарна безопасност, отровни вещества, вентилация, ергономия). По този начин Правилникът позволявал занапред да се прилагат минималните технически стандарти, приложими съгласно директивите, съответно посредством транспонираното национално право. Въпросната разпоредба не можела и не трябвало да се прилага към изчерпателно уредените от законодателя на Правилника условия на труд по отношение на прехвърлянето на отпуск и на финансовото обезщетение на годишния отпуск. Стигайки до подобен извод Съдът на публичната служба не само е нарушил съответните разпоредби от Правилника и съдебната практика, но и принципа на правна сигурност.

3. Третото правно основание: процесуално нарушение.

На трето място, Съдът на публичната служба нарушил процесуалните разпоредби, разглеждайки служебно като първо правно основание нарушението на член 1 д), параграф 2 от Правилника и на практика е отхвърлил прилагането на разпоредба от Правилника, без да е повдигнато възражение за незаконосъобразност, при положение че Съветът и Парламентът на Европейския съюз не са имали възможност да встъпят.

Жалба, подадена на 25 май 2011 г. от VE (*) срещу Решение от 15 март 2011 г. на Съда на публичната служба по дело VE(*)/Комисия, F-28/10

(Дело T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VE (*) (представител: L. Vogel, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

- да отмени изцяло обжалваното Решение от 15 март 2011 г. на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав), връчено с препоръчано писмо от 15 март 2011 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя на 7 май 2010 г. жалба;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи на основание член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, включително направените във връзка с производството необходими разходи и по-конкретно разходите за настаняване, път и престой, както и адвокатските възнаграждения съгласно член 91, буква б) от Процедурния правилник.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото правно основание е изведено от нарушението на член 4 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица, както и от изопачаването на представените пред Съда на публичната служба доказателства. Жалбоподателят твърди по отношение на Съда на публичната служба, че от една страна той не взел под внимание представените документи в неговата преписка под номера 22, 23, 24 и 25, като определил в точка 31 от своето решение, че пребиваването на жалбоподателя във Франция между 1999 г. и 2000 г. не можело да се приравни на изразено от негова страна желание да премести центъра на своите интереси в родината си, и от друга страна, в точки 29, 31 и 33 от обжалваното решение, Съдът направил непоследователна преценка на понятието за обичайно местопребиваване.
2. Второто правно основание е изведено от изопачаването на представените пред Съда на публичната служба доказателства и от липсата на мотиви за оправдаването от негова страна на закъснялото прекратяване на изплащането на надбавката за експатриране „поради недоразумение относно мястото, където жалбоподателят е изпържал своя зрелостен изпит“. Жалбоподателят упреква Съда на публичната служба, че не взел предвид документ 15 от неговата преписка, не дал отговор на точка 31 от неговата жалба и по този начин достигнал до фактологически явно неточни изводи.

Жалба, подадена на 27 май 2011 г. — TF1/Комисия

(Дело T-275/11)

(2011/C 232/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Франция) (представители: J.-P. Hordies и C. Smits, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че жалбата му е допустима и основателна;
- на основание член 64, параграф 3, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд да предприеме процесуално организационни действия като разпреди да бъдат представени документите, които Комисията е използвала, за да стигне до извода, че финансирането с публични ресурси е пропорционално и прозрачно, а именно, докладите за прилагане на членове 2 и 3 от постановлението за бюджетните години 2007 и 2008 и проектодоклада, предвиден в член 2 за 2009 г., както и поверителния вариант на обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се цели отмяната на решение 2011/140/ЕС на Комисията от 20 юли 2010 г., с което е обявена за съвместима с вътрешния пазар държавната помощ под формата на годишна бюджетна субсидия, която френските власти възнамеряват да отпуснат в полза на France Télévisions.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от неправилното тълкуване на задължителната връзка по предназначение между предвидените в реформата на публичния аудиовизуален сектор нови такси и финансирането на France Télévisions. Жалбоподателят сочи данни, които дават основание да се заключи, че между таксата за излъчване на рекламни съобщения и таксата върху електронните съобщения, от една страна, и бюджетните субсидии, отпуснати на France Télévisions, от друга страна, съществува задължителна връзка по предназначение, както от правна страна, като се вземат предвид всички относими национални разпоредби, така и от икономическа гледна точка, като се вземе предвид механизма за определяне на размера на помощта, равнището на таксата и нейното ефективно използване.

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

2. Второто правно основание е изведено от свързаната с механизма на финансиране на France Télévisions опасност от свръхкомпенсация. Жалбоподателят упреква Комисията, от една страна, за това, че тъй като не е имал достъп до няколко административни документа, той нямало да бъде в състояние да упражни ефективно правото си на съдебна защита и, от друга страна, за това, че когато изследвала законосъобразността на спорната мярка Комисията тълкувала неправилно член 106, параграф 2, ДФЕС като не взела предвид условието за икономическа ефективност при осъществяването на обществената услуга.

— Третото правно основание е изведено от обстоятелството, че не са взети предвид други норми от ДФЕС и от вторичното право. Жалбоподателят изтъква, първо, че таксата върху електронните съобщения противоречи на член 110 ДФЕС, второ, че спорните такси представляват ограничаване на свободното предоставяне на услуги и на свободата на установяване, тъй като натрупването на специфични такси върху секторите на радиоразпространението и далекосъобщенията ограничава значително възможността за операторите от сферата на радио и телевизионното разпространение и на далекосъобщенията да упражняват стопанските си дейности във Франция и трето, че спорната мярка противоречи на Директива 2002/20 от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги, доколкото тя въвежда такса в тежест на операторите на далекосъобщителни мрежи и услуги, които не спазват предвидените в директивата условия.

Жалба, подадена на 31 май 2011 г. — Carlotti/Парламент

(Дело T-276/11)

(2011/C 232/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marie-Arlette Carlotti (Марсилия, Франция) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal и D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме за установено и да постанови, че,
 - приетото от бюрото на Европейския парламент на 1 април 2009 г. решение, с което се променя режима на допълнителното доброволно пенсионно осигуряване на депутатите от Европейския парламент е незаконосъобразно,
 - да отмени оспорваното решение;
 - да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се иска отмяна на решението от 28 март 2011 г., с което на жалбоподателя е отказано да се ползва от допълнителната си пенсия на 60 годишна възраст (считано от месец февруари 2012 г.), прието въз основа на решението на Европейския парламент от 1 април 2009 г., с което се променя режимът на допълнителното доброволно пенсионно осигуряване на депутатите от Европейския парламент.

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага пет правни основания, изведени от:

- нарушение на предоставените от законодателни актове придобити права и на принципа на правна сигурност,
- нарушение на принципите на равно третиране и на пропорционалност, доколкото с решението от 1 април 2009 г. и с обжалваното решение се увеличавала с три години пенсионната възраст и то без преходен период,
- нарушение на член 29 от правната уредба относно разходите и обезщетенията на депутатите от Европейския парламент, който предвижда, че квесторите и генералният секретар следят за тълкуването и точното прилагане на тази правна уредба,
- явна грешка в преценката, която опорочава решението на Бюрото на Европейския парламент от 1 април 2009 г. за изменение на правната уредба, на която се основава оспорваното решение, доколкото то се основава на необоснована преценка на финансовото състояние на пенсионния фонд,
- нарушението на задължението за добросъвестно изпълнение на договорите и нищожността на изцяло потестативните клаузи.

Жалба, подадена на 30 май 2011 г. — T&L Sugars и Sidul Açúcares/Комисия

(Дело T-279/11)

(2011/C 232/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: T&L Sugars Ltd (Лондон, Обединено кралство) и Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Португалия) (представители: D. Waelbroeck, lawyer, и D. Slater, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- настоящата жалба за отмяна по член 263, параграф 4 ДФЕС и/или искането на основание член 277 ДФЕС за обявяване на незаконосъобразност на Регламент 222/2011, Регламент 293/2011, Регламент 302/2011 и Регламент 393/2011, да се обявят за допустими и основателни,
- да се отмени Регламент 222/2011 за определяне на извънредни мерки относно пускането на извънквотна захар и изоглюкоза на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство за пазарната 2010/2011 година,

- да се отмени Регламент 293/2011 за определяне на коефициент на разпределение, отхвърляне на допълнителни заявления и закриване на периода за подаване на заявления за наличните количества извънквотна захар, предназначени за продажба на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство,
- да се отмени Регламент 302/2011 за откриване на извънредна тарифна квота за внос на определени количества захар за пазарната 2010/2011 година, и
- да се отмени Регламент 393/2011 за определяне на коефициента на разпределение за издаването на лицензи за внос, заявени в периода от 1 до 7 април 2011 г., за захарни продукти в рамките на някои тарифни квоти и за преустановяване на подаването на заявления за такива лицензи,
- при условията на евентуалност, да се обяви искането за обявяване на незаконосъобразността на член 186, буква а) и на член 187 от Регламент 1234/2007 за допустимо и основателно, като същите разпоредби се обявят за незаконосъобразни, както и да се отменят оспорваните регламенти, пряко или непряко основани на тези разпоредби,
- да се осъди ЕС, представляван от Комисията, да поправи вредите, претърпени от жалбоподателите в резултат от изпълнението на правноустановените задължения на Комисията, като размерът на това обезщетение за вредите, претърпени от жалбоподателите през периода 1 октомври 2009 г. — 31 март 2011 г., се определи на 35 485 746 EUR, ведно с текущите загуби, евентуално понесени от жалбоподателите след посочената дата или с всяка друга сума, отразяваща вредите, понесени, или които ще бъдат понесени, от жалбоподателите, които те ще докажат в хода на това производство, като по-специално се отчетат надлежно бъдещите вреди,
- да се определи лихва в размера, установен към съответния момент от Европейската централна банка по основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта, или всякаква друга подходяща лихва в размер, определен от Съда, която да се начисли върху дължимата сума от датата на постановяване на решението на Съда до действителното ѝ изплащане,
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разходи и разходи, свързани с това производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излага пет правни основания.

1. Първото правно основание съдържа твърдение за нарушение на Регламент № 1234/2007 ⁽¹⁾ и за липса на подходящо правно основание. В нарушение на Регламент № 1234/2007 оспорваният Регламент № 222/2011 действително увеличава квотите за производство, предоставени на местни производители. Според жалбоподателите Комисията не разполага с такива правомощия и изрично ѝ е възложено да намали квотите за производство. Въпреки това за да постигне равностоен резултат и въпреки правноустано-

веното задължение на Комисията да наложи такса за свръхпроизводство във възпиращ размер, Регламент № 222/2011 незаконосъобразно определя таксата за свръхпроизводство за извънквотна захар в размер на 0 EUR. Освен това в стремежа да коригират пазарните смущения, предизвикани от недостатъчните нива на внос, както Регламент № 222/2011, така и Регламент № 302/2011 пренебрегват правноустановеното предимство съгласно Регламент № 1234/2007 на мерките във връзка с вноса и на рафинериите на пълен работен ден.

2. Второто правно основание съдържа твърдение за нарушение на принципа на недопускане на дискриминация. Според жалбоподателите въпреки химическата идентичност на захарта от тръстика и цвекло, оспорваните регламенти са по-благоприятни за местните производители в ущърб на рафинериите вносители.
3. Третото правно основание съдържа твърдение за нарушение на принципа на пропорционалност. Оспорваните регламенти са насочени към преодоляване на недостига, наблюдаван на пазара на захар в ЕС, предизвикан от дефицита на вносна сурова тръстикова захар. Вместо обаче да отстранят проблема, като създадат възможност за осъществяването на необходимия внос на сурова тръстикова захар, те увеличават възможностите за местно производство на захар. В резултат от това тези регламенти са явно нецелесъобразни и непропорционални.
4. Четвъртото правно основание съдържа твърдение за нарушение на принципа на оправданите правни очаквания. Според жалбоподателите Комисията дава многократни уверения, че няма да увеличава квотата за производство и ще запази равновесието между заинтересуваните лица. Оспорваните регламенти обаче били замислени очевидно в полза на местното производство за сметка на рафинериите вносители.
5. Петото правно основание съдържа твърдение за нарушение на принципите на своевременни действия, дължима грижа и добра администрация. Жалбоподателите твърдят, че на първо място Комисията изобщо не е предприела действия въпреки многократните предупреждения за пазарни смущения, след което приема явно неподходящи мерки за справяне с тези смущения и така нарушава равновесието, установено от Съвета между различните пазарни оператори.

Жалбоподателите се позовават на горните основания с оглед на отмяната и на Регламент № 222/2011 и Регламент № 302/2011, твърдейки тяхната незаконосъобразност на основание член 277 ДФЕС. При условията на евентуалност жалбоподателите повдигат и твърдение за незаконосъобразност на член 186, буква а) и на член 187 от Регламент № 1234/2007 на основание член 277 ДФЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, стр. 1).

Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/CXBП — MIP Metro (METROINVEST)

(Дело T-284/11)

(2011/C 232/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Барселона, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Дюселдорф, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да измени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 март 2011 г. по дело R 954/2010-1, и да уважи заявката за регистрация на марка на Общността за словната марка „METROINVEST“;
- алтернативно, и само в случай че предходното искане бъде отхвърлено, да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 март 2011 г. по дело R 954/2010-1,
- да осъди ответника и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателя

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „METROINVEST“ за услуги от клас 36 — заявка за марка на общността № 7112113

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в производството по възражение: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: регистрация на марка № 30348717 в Германия на фигуративната марка „METRO“ в син и жълт цвят за стоки и услуги от класове 1—45; заявка за регистрация на

марка на Общността № 779116 на фигуративната марка „METRO“ в жълт цвят за стоки и услуги от класове 1—42

Решение на отдела по споровете: приема възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на членове 6 и 14 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи във връзка с правото на справедлив процес и забраната на дискриминация, както и на общия принцип на равно третиране на Общностното право. Нарушение от страна на апелативния състав на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета поради липсата на вероятност от объркване между двете конфликтни марки.

Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено на 16 март 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-21/10, Marcuccio/Комисия

(Дело T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло и без изключения обжалваното определение и освен това, преди всичко;
- да уважи всички искания, направени в първоинстанционното производство;
- да осъди ответника да възстанови на жалбоподателя разходите, направени от последния в първоинстанционното производство, в което е постановено обжалваното определение,

или, при условия на евентуалност:

- да върне делото на Съда на публичната служба, заседаващ в различен състав, за да се произнесе отново по същество относно всяко от исканията, изложени в предходните точки на настоящите искания.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от пълната липса на мотиви относно „исканията за обезщетение“.

— В това отношение се изтъква липсата на събиране на доказателства и изопачаването на фактите, както и погрешното и необмислено тълкуване и прилагане на правните разпоредби, отнасящи се до пораждаването на извъндоговорната отговорност на институциите на Европейския съюз, на понятието за възложено на всички институции на Европейския съюз и на Съда на Европейския съюз задължение за мотивиране, както и на понятието за незаконосъобразно поведение от страна на институцията на Европейския съюз.

2. Второто правно основание е изведено от незаконосъобразността на постановеното от първоинстанционния съд „относно разходите“.

— В това отношение по-специално се изтъква, че осъждането на страна по дело да възстанови разходите на Съда на публичната служба на основание член 94 от Процедурния правилник на този съд би могло да се основава единствено на обстоятелства, тясно свързани с въпросното дело, а не на твърдяно поведение на същата страна по други дела.

Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Portovesme/Комисия

(Дело T-291/11)

(2011/C 232/63)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Portovesme Srl (Рим, Италия) (представители: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati и A. Vinci, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

1. в съответствие с член 267 ДФЕС да обяви за незаконосъобразно Решение на Европейската комисия от 23 февруари 2011 г. относно държавни помощи № C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) и № C 13/2006 (ex N587/2005), приведени в действие от Италия по-специално в полза на жалбоподателя, и следователно да отмени решението изцяло или в частта, в която прецени за необходимо,
2. при условията на евентуалност и само в случай, че не бъде уважено искането по точка 1), да установи и обяви незаконосъобразността на решението в частта, в която се разпорежда връщането на помощите в нарушение на общия принцип на защита на оправданите правни очаквания,

3. да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи и хонорари, като жалбоподателят си запазва възможността да предяви отделен иск за обезщетение за вреди.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва единадесет прани основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на принципа на правната сигурност и на принципа на оправданите правни очаквания и нарушение на членове 4, 7, 10 и 14 от Регламент № 659/1999 (¹).

Доводи в подкрепа на правното основание: решението е било прието почти шест години и половина след започване на официалната процедура по разследване.

2. Второ правно основание, изведено от неправилно и/или непълно възпроизвеждане на съответната законова и подзаконова правна уредба и произтичащото от това нарушение на задължението за полагане на грижа и безпристрастност.

Доводи в подкрепа на правното основание: решението за несъвместимост се основава на неправилно и непълно възпроизвеждане на фактическите и правни обстоятелства и произтичащото от това нарушение на принципите на полагане на грижа и на безпристрастност, които би трябвало да ръководят действията на Комисията.

3. Трето правно основание, изведено от необосновано неравно третиране на Portovesme и Alcoa Trasformazioni.

Доводи в подкрепа на правното основание: с друго решение относно друго дружество Комисията приема за законосъобразна същата тази схема, която понастоящем обявява за несъвместима с общия пазар по отношение на жалбоподателя, като по този начин необосновано третира неравно двете дружества.

4. Четвърто правно основание, изведено от наличието на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Доводи в подкрепа на правното основание: с предоставената на жалбоподателя облекчена тарифа италианската държава се намесва, за да премахне едно необосновано неблагоприятно положение, както и да намали прекалено високите разходи за потребление на електроенергия, които се дължат на недостатъчната връзка между островната и националната електропреносна мрежа. Следователно не са изпълнени изискванията за наличие на икономическо предимство и за селективност на мярката. Освен това намесата на Cassa Conguaglio [Изравнителен фонд за електроенергийния сектор] е чисто инцидентна и следователно разглежданата мярка не може да се квалифицира като държавен ресурс. Накрая, въпросната мярка по никакъв начин не засяга търговията между държавите членки, тъй като на пазара на цинк не съществуват търговски потоци в рамките на Общността.

5. Пето правно основание, изведено от неправилните предположения, на които се основава обжалваното решение.

Доводи в подкрепа на правното основание: решението се основава на неправилното предположение, че помощта води до липсата на равновесие на пазара на електроенергия, когато засегнатият от схемата пазар е този на производство на тежки метали.

6. Шесто правно основание, изведено от квалифицирането на помощта като нова или като съществуваща помощ.

Доводи в подкрепа на правното основание: въпросното облекчение е трябвало да бъде квалифицирано като съществуваща помощ, която вече е обявена за съвместима с общия пазар с предходно решение на Комисията.

7. Седмо правно основание, изведено от съвместимостта на помощта с общия пазар.

Доводи в подкрепа на правното основание: Комисията не е отчела, че въпросната мярка е допринесла за развитието на продължителната заетост във въпросната зона.

8. Осмо правно основание, изведено от нарушение на членове 2, 3, 5 и 12 ЕО и неприлагането на принципите на равенство и на пропорционалност в действията на общностните институции.

Доводи в подкрепа на правното основание: обжалваното решение незаконосъобразно отхвърля схема за помощ, насочена към премахване на тежката форма на дискриминация, която съществува между италианските предприятия производители на тежки метали, от една страна, и европейските предприятия, от друга страна.

9. Девето правно основание, изведено от нарушение на член 174 ДФЕС и на Приложение Г към Декларация № 30 относно островните региони.

Доводи в подкрепа на правното основание: Комисията не е отчела структурния и пазарен дефицит, свързан с островния регион.

10. Десето правно основание, изведено от нарушение на правната уредба, която урежда производството (член 107, параграф 3, букви а), б) и в) ДФЕС), неправилното прилагане на „Насоките за регионалните държавни помощи“ от 1998 г., както и неприлагането на „Насоките“ от 2007—2013 г.

Доводи в подкрепа на правното основание: Комисията не е изпълнила задължението си да извърши надлежна проверка за съвместимостта на помощта.

11. Единадесето правно основание, изведено от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

Доводи в подкрепа на правното основание: Комисията не е отчела нито, че схемата, от която се ползва жалбоподателя, вече е била обявена за съвместима с общия пазар с предходно решение, нито че по отношение на тази схема през петнадесетте години, изтекли от приемането на решението, не е изразено никакво съмнение, фактори които следователно са свързани с оправданите правни очаквания на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. — European Dynamics Luxembourg и др./СХВП

(Дело T-299/11)

(2011/С 232/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: European Dynamics Luxembourg SA (Етелбрук, Люксембург), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) и European Dynamics Belgium SA (Брюксел, Белгия) (представители: N. Korogiannakis и M. Dermizakis)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението на СХВП, с което офертата на жалбоподателя в процедурата за възлагане на обществена поръчка АО/021/10 за „предоставяне на външни услуги за управление на програма и проект и техническа консултация в областта на информационните технологии“ е класирана на трето място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите, за което жалбоподателят е уведомен с писмо от 28 март 2011 г., и да се отменят всички свързани с това решения на СХВП, включително решенията за възлагане на съответната поръчка на класираните на първо и второ място оференти,

— СХВП да бъде осъдена да заплати на жалбоподателите обезщетение в размер на 6 500 000 EUR за вредите, претърпени в резултат от посочената процедура за възлагане на обществена поръчка,

— СХВП да бъде осъдена да заплати на жалбоподателите и обезщетение в размер на 650 000 EUR за пропуснати ползи и за уронване на доброто му име и доверието към него,

— СХВП да бъде осъдена да заплати разноските на жалбоподателите във връзка с настоящото производство, включително ако жалбата бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на исканията си жалбоподателите изтъкват три правни основания.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

1. Първо, жалбоподателите твърдят, че е нарушен член 100, параграф 2 от Регламент № 1605/2002 (¹). Те поддържат, че е нарушено задължението за мотивиране, тъй като СХВП отказала да посочи съображенията си или да даде достатъчни обяснения, и възразяват срещу отказа на СХВП да им съобщи относителните преимущества на избраните оферти.

2. Второ, жалбоподателите твърдят, че не е спазена спецификацията за поръчката, тъй като при оценяването са взети предвид изисквания, които не са посочени в тази спецификация.
3. Трето, жалбоподателите поддържат, че са допуснати явни грешки при преценката, а обясненията на комисията по оценяването са неясни и необосновани.
4. Четвърто, жалбоподателите твърдят, че е допусната дискриминация между оферентите, че избраните оференти не отговарят на критериите за изключване, че са нарушени член 93, параграф 1, буква е) и членове 94 и 96 от Регламент № 1605/2002 и членове 133а и 134б от Регламент № 2342/2002⁽²⁾, както и че е нарушен принципът на добра администрация. Според тях вторият от избраните оференти е трябвало да бъде изключен от участие в процедурата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

**Жалба, подадена на 8 юни 2011 г. —
Italmobiliare/Комисия**

(Дело T-305/11)

(2011/C 232/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Italmobiliare SpA (Милано, Италия) (представители: M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza и M. Piergiovanni, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло или частично обжалваното решение.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от погрешното идентифициране на субекта — адресат на обжалваното решение, в нарушение на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003, като същото е отправено до Italmobiliare, което е само финансов холдинг, и въпреки че не притежава целия капитал, вместо до Italcementi, което изпълнява ролята на оперативен холдинг в групата. Комисията е нарушила и принципа на състезателност и на оправдани правни очаквания, като е посочила жалбоподателя за адресат на обжалваното решение, макар същият да е бил напълно встрани от проведеното досега разследване. Жалбоподателят изтъква накрая нарушение на принципа за недопускане на

дискриминация, доколкото Italmobiliare е единственият чисто финансов холдинг, въввлечен в производството.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003, поради това, че Комисията е започнала производство по разследване и е приела правнообвързващ акт при липса на правомощие за това.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност. На първо място, използваните средства не са подходящи за постигане на преследваните цели, при положение че Комисията се е позовала на член 18 от Регламент № 1/2003 в контекста на разследване, което не се основава на специфични индикации и чиито предмет е неопределен, за да се снабди с елементи, които е трябвало да проследи посредством разследване по сектори съобразно член 17 от Регламент № 1/2003. Освен това обжалваното решение не претегля адекватно нуждите на разследването и вредите, причинени само на заинтересуваните лица, доколкото Комисията неоправдано е наложила на жалбоподателя непропорционални и ирационални задължения за намиране, каталогизиране и предаване на информация.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, закрепено в член 296 ДФЕС. Комисията е пропуснала да посочи в обжалвания акт причините, които обосновават нейния избор да използва особения правен инструмент на решението, взето по силата на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003. Обжалвания акт е опорочен и от липса на мотиви, що се отнася до предмета и целта на искането за предоставяне на информация, както и до необходимостта от поисканата информация за текущото разследване. Нарушението на задължението за мотивиране съставлява съществено процесуално нарушение по смисъла на член 263 ДФЕС и нарушение на правото на защита на жалбоподателя.
5. Петото правно основание е изведено от незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на принципа на състезателност. Неколкодневният срок, предоставен от Комисията за формулиране на становище по въпросника, приложен към съобщението от 4 ноември, е бил явно недостатъчен за ефективно упражняване на правото да бъде изслушан. По-нататък, съобщението от 4 ноември има съдържание, донякъде различно от това на обжалваното решение: по този начин Комисията е попречила на адресатите да представят своите защитни доводи по същество в отговор на различни въпроси, включени впоследствие в окончателния акт. Освен това становището е било игнорирано от Комисията в редица отношения. В резултат на това образуваният спор е бил обезсмислен, като са накърнени възможностите за защита и процесуалното положение на жалбоподателя.
6. Шестото правно основание е изведено от нарушение на принципа на добра администрация, което се проявява чрез (i) липсата на координация между различните последователно изпратени въпросници, които са били предмет на преномерирания, преформулирания, допълнения и методологични промени, (ii) значителната продължителност на дейността по разследване, извън границите на разумното, както и (iii) начина на провеждане на производството от страна на Комисията.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 12 май 2011 г. — Missir Mamachi di Lusignano/Комисия

(Дело F-50/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Иск за обезщетение — Правило за съответствие между искане, административна жалба и иск за обезщетение — Съезителност на производството — Използване пред съд на поверителен документ, класифициран „Restreint UE“ — Извъндоговорна отговорност на институциите — Виновна отговорност — Причинно-следствена връзка — Множество причини за настъпване на вредата — Действие на трето лице — Невиновна отговорност — Задължение за съдействие — Задължение за институцията да осигури охрана на персонала си — Убийство на длъжностно лице и съпругата му от трето лице — Загуба на възможност за оцеляване)

(2011/C 232/66)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Белгия) (представители: F. Di Gianni, R. Antonini и N. Sibona, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Pignataro, B. Eggers и D. Martin)

Предмет

Искане за осъждане на ответника да заплати сума като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя вследствие убийството на неговия син, бивше длъжностно лице

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Извлеченията от документа от 2006 г. за нормите и критериите за сигурност, изпратени от Европейската комисия на Съда на публичната служба в хода на производството, да бъдат върнати незабавно на Европейската комисия в запечатан плик с гриф „Restreint UE“.
3. Европейската комисия понася всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 167, 18.7.2009 г., стр. 27.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 7 юни 2011 г. — Larue и Seigneur/ЕЦБ

(Дело F-84/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕЦБ — Възнаграждение — Обща корекция на заплатите — Неспазване на метода за изчисление)

(2011/C 232/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Emmanuel Larue и Olivier Seigne (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейска централна банка (представители: G. Nuvoli и N. Urban, подпомагани от B. Wägenbaur, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на фишовите за заплата за месец януари 2009 г.

Диспозитив

1. Отменя фишовите за заплата на г-н Larue и г-н Seigneur за месец януари 2009 г.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда Европейската централна банка да понесе всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 19.12.2009 г., стр. 44.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 май 2011 г. — Bombín Bombín/Комисия

(Дело F-22/10) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Отпуск по лични причини — Годишен отпуск — Пренасяне на отпуск — Длъжностно лице, прекратило упражняването на своите функции — Финансова компенсация)

(2011/C 232/68)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Luis María Bombín Bombín (Рим, Италия) (представител: R. Pardo Pedernera, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Martin и J. Baquero Cruz)

Предмет

Жалба, която цели отмяна на решението на Комисията да откаже на жалбоподателя при пенсионирането му компенсация за повече от дванадесет дни неизползван отпуск

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата на г-н *Vombín Vombín*.
2. Г-н *Vombín Vombín* понася всички съдебни разходи.

(¹) ОВ С 148, 5.6.2010 г., стр. 54.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 28 юни 2011 г. — De Nicola/Европейска инвестиционна банка

(Дело F-49/10) (¹)

(Публична служба — Персонал на Европейската инвестиционна банка — Здравно осигуряване — Отказ за възстановяване на медицински разходи — Искане за определяне на независим лекар — Разумен срок)

(2011/C 232/69)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Щрасен, Люксембург) (представител: L. Isola, avocat)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (представители: T. Gilliams и F. Martin, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет на делото

Искане за отмяна на решението на ответника, с което се отказва възстановяване на разходи за лазерна терапия.

Диспозитив на решението

1. Отхвърля жалбата.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г., стр. 61

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 28 юни 2011 г. — AS/Комисия

(Дело F-55/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Обявление за свободна длъжност — Отхвърляне на кандидатура — Правен интерес — Длъжностно лице с призната инвалидност — Неделимост на решението за отхвърляне на кандидатура и на решението за назначаване — Липса — Разграничение между длъжностни лица от една и съща функционална група, с една и съща степен и с различно кариерно развитие — Съответствие между степеня и длъжността)

(2011/C 232/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AS (Брюксел, Белгия) (представител: N. Lhoëst, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и B. Eggers)

Предмет на делото

Искане за отмяна на решението, с което се отхвърля кандидатурата на жалбоподателката за длъжността помощник-библиотекар, и за осъждане на Комисията да заплати на жалбоподателката обезщетение за имуществените и неимуществените вреди.

Диспозитив на решението

1. Отменя решението от 30 септември 2009 г., с което Европейската комисия отхвърля кандидатурата на AS.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати на AS сума в размер на 3 000 EUR.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Европейската комисия понася наред с направените от нея съдебни разходи и три четвърти от тези на AS.
5. AS понася една четвърт от направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 246, 11.9.2010 г., стр. 43

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 7 юни 2011 г. — Mantzouratos/Европейски парламент

(Дело F-64/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура за повишаване за 2009 г. — Решение за неповишаване — Допустимост на възражение за незаконосъобразност — Съпоставяне на заслугите — Явна грешка в преценката)

(2011/C 232/71)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Andreas Mantzouratos (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: V. Montebello-Demogeot и K. Zejdová, agents)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Европейския парламент да не повиши жалбоподателя в степен AD 13 в рамките на процедурата за повишаване за 2009 г., както и на решенията за повишаване в тази степен на длъжностни лица с по-малко точки за заслуги от жалбоподателя.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 274, стр. 33, 9.10.2010 г.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 12 май 2011 г. — AQ/Комисия

(Дело F-66/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Атестационен доклад — Процедура за оценяване за 2009 г. — Степен на оценителя, която е по-ниска от тази на титуляра на поста — Оценка на ефикасността за част от референтния период — Неопределяне на цели за титуляра на поста)

(2011/С 232/72)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AQ (Брюксел, Белгия) (представител: L. Massaux, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: C. Berardis-Kayser и G. Berscheid, agents)

Предмет

Искане за отмяна на атестационния доклад за периода от 1 януари до 31 декември 2008 г., доколкото с него той е класиран в ниво на ефективност III и са му раздадени две точки за повишение.

Диспозитив

1. Отменя атестационния доклад на AQ в рамките на процедурата за оценяване и повишаване за 2009 г., както и решението, с което са на AQ са раздадени две точки на основание на същата процедура.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати на AQ сумата от 2 000 EUR.
3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
4. Осъжда Европейската комисия да заплати всички съдебни разходи.

(¹) ОВ С 288, стр. 74 от 23.10.2010 г.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 28 юни 2011 г. — Mora Carrasco и др./Парламент

(Дело F-128/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Междуетностно прехвърляне в рамките на процедура за повишаване, в резултат на която длъжностното лице би било повишено в своята първоначална институция — Институция, компетентна да вземе решение относно повишаването на прехвърленото длъжностно лице)

(2011/С 232/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Aurora Mora Carrasco и др. (Люксембург, Люксембург) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: O. Caisou-Rousseau и J. F. de Wachter)

Предмет

Искане за отмяна на решенията да не бъдат повишавани в длъжност жалбоподателите в рамките на процедурата за повишаване 2009

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Европейският парламент понася, наред с направените от него съдебни разходи, и тези на жалбоподателите.

(¹) ОВ С 63, 26.2.2011 г., стр. 35.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 май 2011 г. — Meierhofer/Комисия

(Дело F-74/07 RENV) (¹)

(Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Неуспех на кандидата на устния изпит — Задължение за мотивиране — Правила относно разискванията на конкурсната комисия)

(2011/С 232/74)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stefan Meierhofer (Мюнхен, Германия) (представител: H.-G. Schiessl, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Currall и B. Eggers)

Предмет

Отмяна на решението на комисията по конкурс EPSO AD/26/05 от 10 май 2007 г. да не впише кандидата в списъка с резерви по посочения конкурс заради недостатъчно доброто му представяне на устния изпит

Диспозитив

1. Не следва да се произнася по жалбата на г-н Meierhofer в частта, с която се оспорват недостатъчните мотиви на решението от 19 юни 2007 г.
2. Отхвърля жалбата на г-н Meierhofer в останалата ѝ част, отчасти като явно неоснователна и отчасти като явно недопустима.
3. Европейската комисия поема две трети от съдебните разноски, направени от жалбоподателя във връзка с първото производство пред Съда на публичната служба, както и собствените си съдебни разноски във връзка с първото производство пред Съда на публичната служба, с производството пред Общия съд на Европейския съюз и във връзка с настоящото производство.
4. Жалбоподателят поема една трета от своите съдебни разноски във връзка с първото производство пред Съда на публичната служба, както и всички свои съдебни разноски във връзка с производството пред Общия съд на Европейския съюз и с настоящото производство.

(¹) ОВ С 223, 22.9.2007 г., стр. 21.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 22 юни 2011 г. — Lebedef/Комисия

(Дело F-33/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Процедура за оценяване за 2005 г. — Доклад за кариерното развитие — Обща разпоредба за прилагането на член 43 от Правилника — Доклад, изготвен в резултат на решението по дело F-36/07 — Явна недопустимост)

(2011/C 232/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург)
(представител: F. Frabetti, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: J. Currall и G. Berscheid)

Предмет

Искане за отмяна на доклада за кариерното развитие на жалбоподателя за периода от 1.01.2005 г. до 31.12.2005 г., както той е изготвен в резултат на отмяната му от Съда на публичната служба в решението му по дело F-36/07.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като явно недопустима.
2. Осъжда г-н Lebedef да заплати всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 209, стр. 53 от 31.7.2010 г.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 30 юни 2011 г. — Van Asbroeck/Комисия

(Дело F-88/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Решение за класиране в междинна степен — Искане за преразглеждане — Съществено ново обстоятелство — Липса — Явна недопустима жалба)

(2011/C 232/76)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marc Van Asbroeck (Дилбек, Белгия) (представители: S. Rodrigues, A. Blot и C. Bernard-Glanz)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: първоначално G. Berscheid и D. Martin, впоследствие J. Currall и G. Berscheid)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което се отхвърля искането на жалбоподателя частично да не се приложи решението на Комисията от 22 октомври 2008 г. за въвеждане на компенсаторна надбавка в полза на длъжностните лица, които са преминали в нова категория преди 1 май 2004 г., да бъде прекласиран в степен D*4/8 със задна дата, считано от 1 май 2004 г., и развитието на кариерата му да бъде адаптирано в съответствие с повишенията, годишните индексации на заплатите и повишенията в стъпка след тази дата.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като явно недопустима.
2. Г-н Van Asbroeck понася всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 317, 20.11.2010 г., стр. 50.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 29 юни 2011 г. — Schuerewegen/Парламент

(Дело F-125/10) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Марка по отстраняване от работното място — Отнемане на служебната лична карта — Отнемане на правата за достъп до компютърната треза — Предварителна административна жалба — Подаване по електронен път — Действително узнаване от административния орган — Просрочие — Явна недопустимост)

(2011/C 232/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Daniel Schuerewegen (Marienthal, Люксембург)
(представители: P. Nelissen Grade и G. Leblanc, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: О. Caisou-Rousseau и E. Despotopoulou)

Предмет на делото

Искане за отмяна на решението на органа по назначаването, с което жалбоподателят е отстранен от работното му място и служебната му лична карта е отнета, както и на последвалите това решение актове, и искане за обезщетение

Диспозитив на определението

1. Отхвърля жалбата като явно недопустима.
2. Г-н Schiuerewegen понася всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 30, 29.1.2011 г., стр. 68.

Определение на Съда на публичната служба от 20 май 2011 г. — Florentiny/Парламент

(Дело F-90/10) (¹)

(2011/C 232/78)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра поради уреждането на спора по взаимно съгласие.

(¹) ОВ С 55, 19.2.2011 г., стр. 36.

Определение на Съда на публичната служба от 25 май 2011 г. — AL/Парламент

(Дело F-93/10) (¹)

(2011/C 232/79)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра поради уреждането на спора по взаимно съгласие.

(¹) ОВ С 328, 4.12.2010 г., стр. 61.

Определение на Съда на публичната служба от 27 април 2011 г. — AR/Комисия

(Дело F-120/10) (¹)

(2011/C 232/80)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 72, 5.3.2011 г., стр. 35

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>



Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG